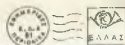

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 35 - ΧΡΟΝΟΣ 5ος
ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 2003
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

1η ΜΑΗ

Μέρα ταξικής πάλης
αντιιμπεριαλιστικού
αντιμονοπωλιακού
διεθνιστικού και
δικεδικητικού αγώνα

Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

(Σελίδες 8-16)

1η ΜΑΗ 2003

Οι λαοί στο μάτι του καπιταλιστικού κυκλώνα

- Αντιμέτωποι με την πιο στυγνή δικτατορία του κεφαλαίου
- Στη δίνη του ανταγωνισμού μεταξύ ΗΠΑ - ΕΕ - Ιαπωνίας για την παγκόσμια κυριαρχία

Υπάρχουν είναι όλοι όσοι προσκύνουν την ΕΕ και τη «λεειάνη βρώμα», όλοι όσοι γίνουν κροκοδείλια δάκρυα για το Ιράκ, χωρίς να προσδιορίζουν τις αιτίες και τον ένοχο του στυγνέρου εγκλήματος.

Τημερί 1η Μάη 2003, 117 χρόνια από τον ηρωικό ξεσηκωμό των εργατών του Σικάγο, η εργατική τάξη, οι λαοί όσων εχθρών του πλανήτη βρισκόταν εντεινόμενα με την πιο στυγνή δικτατορία του κεφαλαίου. Στο αποκορύφωτο πρόσωτο του ιμπεριαλισμού, φρονιτάι πλέον καθαρά ότι είναι αδύνατο στην προσπάθειά του να εξασφαλίσει την κυριαρχία του.

Τα 12 τελευταία χρόνια, μετά τις ανατροπές των σοσιαλιστικών χωρών, μετράμε 4 γενικευμένους πολέμους, στον Κόλπο, στη Γουγκουαρέα, στο Αφγανισταν και σήμερα στο Ιράκ.

Ο πόλεμος αυτός είναι στόχο υπηρετώντας και υπηρετώντας Τον έλεγχο των παραγωγών στρατηγικής σημασίας, τον έλεγχο των πετρελαίων, τον έλεγχο των αγαθών, τον έλεγχο των λαών με την τοποθέτηση κυβερνήσεων - μαρτυρώντας το χτύπημα των απελευθερωτικών κινήσεων, το χτύπημα, γενικά, του κινήματος που αμφισβητεί την παντοκρατορία του καπιταλισμού.

Η 1η Μάη 2003 βρίσκεται στην εργατική τάξη να υφίσταται ο κομψή πιο στυγνή και αυστηρή εκμετάλλευση από την κερδολασσοκράτεια. Ποτέ άλλοτε στον κόσμο μας δεν είχε συγκεντρωθεί τόσος πλούτος για τους λίγους και τόση φτώχεια για τους πολλούς. Ποτέ στα τελευταία πενήντα χρόνια δε δεικνύουν τόσο εθισμένα, από τα μονοπώλια, τόσα δικαιώματα των εργαζομένων. Η εργατική τάξη, οι λαοί βρισκόταν επί δηνύ του ανταγωνισμού, ανάμεσα στις ΗΠΑ - ΕΕ - Ιαπωνία για την παγκόσμια κυριαρχία. Αυτός ο στόχος, αυτό είναι στόχος και της εγχώριας πλειοκρατίας, για να κερδίσει θέσεις στον αγώνα ανταγωνισμού, κρύβεται πίσω από τα συνθήματα της «ανταγωνιστικότητας», της «προσαρμογής στην παγκοσμιοποίηση», της αύξησης της παραγωγικότητας, του «εκσυγχρονισμού»!

Ζυνδύαζαν, οκταεφώνοντες στην τη ζουρλα για να πραγματοποιήσουν κατάσταση, δε μαρκελοκρατία. Αντίθετα, προσδιορίζουμε με σαφήνεια τον ταξικό μας αντίπαλο, αναδειχόμε με τις βαθύτερες και πραγματικές αιτίες μιας πολιτικής, που μελών τους μεθόδια, ανατρέπουν τα ασφαλιστικά δικτυώματα, εξορραλίζε πλούτη για την υστια και ξένη πλειτοκρατία. Καταδειχόμε ότι υπεβλήθη για την κατάσταση της εργατικής τάξης δεν είναι μόνον η κυβέρνηση και το κεφάλαιο. Υπάρχουν είναι όλοι οι πολιτικοί κομμάτια, που προσκύνουν στο εκάστοτε, που λέγεται Ευρωπαϊκή Ένωση, όλοι αυτοί που

θεωρούν ευαγγέλιο τη «λεειάνη βρώμα», όλοι αυτοί, που, ενώ γίνουν κροκοδείλια δάκρυα για τον πόλεμο στο ΙΡΑΚ, αρνούνται πεισματικά να προσδιορίσουν τις αιτίες, τον ένοχο και, πολύ περισσότερο, να πολεμήσουν για την ανατροπή του, την ανατροπή του καπιταλισμού, την ανατροπή της βαρβαρότητας του κεφαλαίου.

Εξίσου υπεύθυνοι είναι και οι ηγεσίες δε ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, που, με τη γρήγοτη σύναψη και της υποταγής, δεν υπερσπρίζονται τα εργατικά δι-

ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
Ζήτη η 1η Μάη, μέρα πάλης και ταξικής αλληλεγγύης των εργαζομένων όλου του κόσμου

κάτωμα. Αντίθετα, κάθε μέρα, κάθε ώρα, βάζουν «πλάτη» στη νεοφιλελευθέρη πολιτική. Επι- του λάδι που φράσερι τους μη-

χανισμούς εργαζομένων των πολιτικών της ΕΕ. Είναι οι συγκεντρωμένες ηγεσίες, που υπονομεύουν τα εργατικά δικαιώματα, φερόντων κάθε ταξική δεκδοχή, κουκολλώνουν τις επιδοτήσεις του κεφαλαίου και είναι υπεύθυνοι απέναντι στους εργαζομένους και στις εργατικές της πατρίδας μας.

Βεβαίως, είμαστε πλέον βέβαιοι, όσο βεβαίω είμαστε ότι ο πλοός βγαίνει από την Ανατολή, στο καπιταλιστικό σύστημα, ο παγκόσμιος ιμπεριαλισμός, δη-

μόνο δεν μπορούν να λύσουν τα προβλήματα της ανθρωπότητας, αλλά την οδηγούν όλο και σε βαθύτερη κρίση σε ένταση της καταπίεσης και εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Γι' αυτό, χωρίς μορφοκράτεια, ερηγισμούς, υπαναχώρησης και ποικυμωμάτων, καλούμαστε να αντιπαλέψουμε αυτήν την κατάσταση. Καλούμαστε να οικοδομήσουμε και να οχυρώσουμε την ενότητα στον ταξικό αγώνα στη βάση του προλεταριάτου που μας καλούν οι διάφοροι οργανωτιστές και «παπαγαλάκια» της κυβέρνησης, αλλά ενότητα που δε έχει ένα στόχο: Συγκέντρωση των δυνάμεων, ενίσχυση του μετώπου της εργατικής τάξης και των συμμάχων της για να σπαστούν από τη βαρβαρότητα του συστήματος.

Είναι δικό μας καθήκον, να ενσωματώσουμε και να μετατρέψουμε σε φρούρα, που πάνω τους δε φάνε τα μούτρα τους ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός. Είναι δικό μας καθήκον, να αλλάξουμε τους συσχετισμούς στο συνδικαλιστικό κίνημα, αναδεικνύοντας στις διαίτηρες γνήσιους εκπροσώπους της τάξης μας, για να απαλλαγούμε από το «κρυμμένο» που λησμονείται τις οργανώσεις των εργαζομένων και από εργαλεία παλιές και αγνά να έχουν μετρήσιμες σε κυβερνητικά και εργοδοτικά παραθύρια.

Συνάδελφοι, ο χαρακτήρας της 1ης Μάη του 2003 δε είναι αντιπαλέψουμε, αντιιμπεριαλιστικό, διεθνιστικό, ταξικό, ενωτικό και δεκδοκτικό.

Αυτός το χαρακτήρα δίνει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, η Ομοσπονδία μας και οι άλλες της εκδηλώσεις, μ' αυτό το χαρακτηριστικό, τους καλούμε να συμμετέχετε για να διε διε-

χαστούν και να **ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ**:
• Να απεμπλεκεί η χώρα μας από τον πόλεμο.
• Να σταματήσει κάθε δεκδοκλήση στα γεράρια του πολέμου.

• Να κλείσουν ο βάθος της Σουλούς, του Αραβού, του Ακτιού, να για Ελλάδα χωρίς πυρηνικά, από, έως από το ΝΑΤΟ και το στρατιωτικό αποπομπισμός θαύσαντο που οργανώσουν.
Για να **ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ**:
• Πλήρη, σταθερή απασχόληση, 35ωρο - 40ωρο, 5ήμερο, χωρίς μείωση των αποδοχών.
• Κατάργηση όλων των αντιεργασιακών νόμων ΠΑΣΚ και ΝΔ.
• Συλλογικός Συμβόλιος αυξήσεως με πραγματικές αυξήσεως, που δε εξαρτώνται επιδοτήσεων με βάση τις συσχετισμένες ανάγκες.
• Συντάξη στα 55 χρόνια.
• Αύξηση των συντάξεων.
• Κατάργηση των αντιεργασιακών νόμων ΠΑΣΚ και ΝΔ.
• Ομοιακό μέτρο Υγιεινής και Ασφαλείας στον χώρο δουλειάς.
• Αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν Παιδεία.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συνταξιών Επαγγελματιών Ελλιάδων
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συνταξιών Επαγγελματιών Ελλιάδων
ΖΗΝΟΥΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΜΠΑΣ
Γρ. Αυξέντιου 12, Α. Κωφέλη
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοτυπογραφισθείσα - Εκτύπωση:
Τυποκοδικτή ΑΕ, Λεϊκής 134, Κρυονέρι Αττικής

Οχι σε δικηγόρους
Συνάδελφοι,
Πολλές φορές απευθυνόμενοι σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργατικά κ.α., που μας απασχολούν. Είναι λάθος! Η πρώτη πάντα που πρέπει να τυμνηρώμε είναι του Σωματειαίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί δε παρούμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεβλήθη και χωρίς να πληρωθούν δικηγόρους και κέρμα φουρα και κάποιους σφετεριστές στο κερμαίο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγές διευθύνσεων
Η ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ, που ταυχοδύραμε σε όρους αναβολών του Σωματειαίου όσον αφορά τις διευθύνσεις της. Επειδή όμως πολλές φορές αλλοζόμενα κατοικία, δε πρέπει να ενημερωθούμε για τη νέα διεύθυνση του Σωματειαίου, ώστε να παίρουμε την υπηρεσία.

Ενώπιον στο κεφάλαιο και τους απολογητές του ιμπεριαλισμού

Μπροστά στην Εργατική Πρωτομαγιά του 2003, η εργατική τάξη της χώρας μας, οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου πορεύονται έχοντας απαντήσει τους ιμπεριαλιστές, αριστοκράτες, να δείχνουν τα δόντια τους και το μεγάλο κεφάλαιο να έχει βουτήξει τα χέρια του στο ζεστό αίμα των αμείνων και των παιδιών του τόκου. Πολυεθνικές, αμερικάνικες και ευρωπαϊκές, ερίζουν από τώρα για τα λάφυρα του βρώμικου αυτού πολέμου. Στη χώρα μας κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, ΣΕΒ και μεγαλοεργοδοσία, με τις υποθήκες της ΕΕ σημάδι, διεξάγουν, σε αγαστή συνεργασία, το δικό τους ταφό πολεμό, εναντίον της εργατικής και αραβικής δικαιοσύνης των Ελλήνων εργαζομένων. Μόλις πριν από λίγες μέρες, η εργατική τάξη πήλκωσε στο βράχο του καπιταλιστικού κέρδους βαρού τμήμα. Εξ εργάτες στο «Σαλίηνουρεια Κορίνθου-έγαν κοματάκια.

Καθήμεναι, εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, στο εργοστάσιο, στα γραφεία, στις επιχειρήσεις, ψέφουν με τον σπαστό κόπο τους, το δέντρο της καπιταλιστικής κερδοφορίας, χτίζουν τον μύθο της «αυτοαναγκαστικής» της ελληνικής οικονομίας», για την οποία κωκυτάει η κυβέρνηση Σημίτη. Μπροστά ο αυτόν το «δίπλο πόλεμο», η εργατική τάξη της Ελλάδας ανοικτομηνάται, επιθέεται τις δυνάμεις της, ενωτική την πάλη της, Γιορτάζει την Εργατική Πρωτομαγιά, σηματοδοτώντας που πηλά τις σπασές της ταξικής πάλης.

Το Πανεργατικό Αναγκαστικό Μέτωπο, με απόφαση της Εκτελεστικής του Γραμματείας, καθόρισε να χαρακτηριστεί αυτό του γιορτασμού. Ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς του 2003 θα είναι αντιιμπεριαλιστικός, αντιπολεμικός, διεθνιστικός, ταξικός, ενωτικός και διεκδικητικός.

Μέσω οι αυτές τις συνθήκες, της δυνάμεις της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας, μέσα σε μια πραγματικότητα που οι προτάσσωντες της ευρωπαϊκής καπιταλιστικής αφοκλίσσεως, ο κράτος της ευρωπαϊκής-ευνοιακού εκκρίματος απαιτούν και νέα κέρδη, συνθήματα την εργατική τάξη και το βολικό της επιπέδου, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα αντιστεκτεί, συστημενικά, οργάνωνει, προβάλλει τις προτάσεις ανάγκες της λαϊκής εργατικής κίνησης. Πάνω στις σπασίδες νέων ταξικών αγώνων, των ημετέρων και των αποδοκίμων δόξοι-μέτρων που απαιτούνται η ην Μάη, οι ταξικές δυνάμεις της χώρας μας, το PAME, ετοιμάζονται και γι' αυτήν την Πρωτομαγιά.

Ακριβώς σ' αυτό το πνεύμο, το PAME απευθύνεται στα συνδικάτα και μεταξύ άλλων τα κάρ-

τέρει: **«Να πορευθώσαν όμως σε προαφήνη 24ωρη Παταλολιότητα Πανεργατικής Απεργίας για την 1η Μάη.**

Να διοργανώσαν στους χώρους δουλειάς, στις γειτονιές, παντού, κάθε μορφής εκδηλώσεις. Να διαμορφώσαν προεδριμένο αγωνιστικό πλαίσιο γιορτασμού.

Να προβάλλουν τα πραγματικά αιτήματα της Εργατικής Τάξης. ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΝ όλους τους εργαζόμενους στις αζες της αγώνα, της συλλογητικότητας, της ανταποκριτικής, της αντίστασης στη Νέα Τάξη και στους ιμπεριαλιστές.

Να ακουστή με δύναμη η απαίτηση να σταματήσει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο». Σήμερα, η προβλή και διεκδίκηση αιτημάτων που ανταποκλίνονται της ανγκωρής ανάγκης για κάθε εργατική και λαϊκή οικογένεια, πρέπει να γίνει σημαία. Να περουν μέχρι το μερούλι του κάθε εργατή, της κάθε εργατριάς, του άνεργου, του κάθε νεοπλου.

Να αναδειχθούν οι βαθέστεροι - και πραγματικότεροι - αιτίες μας πολιτικές, που μενούν τους μισθούς, εξοθλοθέρεις τα αραβικά δικαιώματα, εξοθλοθέρεις κέρδη και υπερέκδη για την ντόπη και ξένη πλουτοκρατία. Να διεκδικώσανται και οι υπεβλή για την κατάσταση της εργατικής τάξης που δεν είναι μόνο οι κερδοφορίες και το κεφάλαιο. Είναι και οι ηγκεσιές οι ΣΤΕΕ και ΑΔΕΔΥ, να με τη γραμμή της ανωστάσης και της υποτάσεως δεν υπεραρπάζονται τα εργατικά δικαιώματα. Αντιθέτως, κάθε μέρα, κάθε ώρα, βάρου πλάσι της νεοαλέλευθρη πολιτική, είναι το λάδι που γρασάρει τους ιμπεριαλιστικούς εραρημούς των πολιτικών της ΕΕ. Είναι οι συγκαταρκτικές ηγκεσιές, που υποτασσώνται το εργατικό δικαιοσύνη, φρεσάνων κάθε ταξική διεκδίκηση, κοσυλοκυμάνη της επιδείξε του κεφαλαίου. Και είναι υπλόγιες απάντησι στους εργατάς και στις εργατριάς της πατρίδας μας.

Το Πανεργατικό Αναγκαστικό Μέτωπο, με αδιαπραγματέτη την ταξική του γραμμή, χωρίς κόπη ταλάντευση απέναντι στον ταξικό αντίπαλο, υποβόπλιση, την πάση και την αγωνιστική του πόρνη, υποσύνειον το εργατικό δικαιοσύνη, φρεσάνων κάθε ταξική διεκδίκηση, κοσυλοκυμάνη της επιδείξε του κεφαλαίου. Και είναι υπλόγιες απάντησι στους εργατάς και στις εργατριάς της πατρίδας μας.

“ΣΩΛΗΝΟΥΡΓΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ”

Εξι εργάτες θυσία στα κέρδη των αφεντικών

Εξι εργάτες νεκροί κι άλλοι τρεις σκατακρινμένοι είναι οι απολογισμοί του όσα συμβαίνουν στα εργοστάσια της χώρας μας. Αυτή τη φορά ήταν η σειρά των εργατών στα “Σαλίηνουρεια Κορίνθου”, να πλήρωσαν με αιμα τη χρυσοφόρα μοτοχή των αφεντικών τους. Την ώρα ακριβώς που οι 6 εργάτες έφεταν νεκροί, ο υπουργός Εργασίας μιλούσε στο χλιδατό “Υπερκοντινεντάλ” σε μια φράση με τίτλο “Αναδιρθωσίεις με κοινωνικό προσώπο”, ενώ τα λεικά κολάρη της ΓΣΕΕ, μαζί και της ΣΣΕ διοργάνωναν στον Πειραιά

φάρτια για την Υγιεινή και Ασφάλεια στην Εργασία! Η έκρηξη στην Κορίνθο έγινε σε μια περίοδο που η κυβέρνηση προωθεί νομοθετικές αλλαγές, οι οποίες αποδυναμώνουν ακόμα περισσότερο τη ήδη αποδυναμωμένες αρμοδιές κρατικές υπηρεσίες ελέγχου για την τήρηση των μέτρων ασφαλείας και υγιεινής στην εργασία, σταθερά είναι της αουσίως των εργαζομένων. Τριάντα παραπάνω θύματα στη συγκεκριμένη περίπτωση η Επείθερωρη Εργασία διαθέτει μόλις πέντε υπαλλήλους για 20 χιλιάδες εργαζόμενους.

Η έκρηξη έγινε την Παρασκευή, 4 Απρίλη στο τμήμα συρραφής σαλιηνουρ, όπου έκοσαν δύο μουκαλίεις που περιείχαν αουσίην και οξύμνο, με αουτέλεςρια να σκοτωθούν οι Σωτήρης Βορνιούτης 56 χρόνων, Γιάννης Πάνης 45 χρόνων, Κωνσταντίνος Αθανασίου, 36 χρόνων, Κωνσταντίνος Σπυριδίου, 32 χρόνων και Ευάγγελος Πούλης, 39 χρόνων. Άκονα, να τραυματιστούν οι: Θεόδωρος ο Γιάννου, 39 χρόνων, ο Σταύρος Σταθούποδης, 47 χρόνων και Δημήτριος Μανθής, 31 χρόνων.

Βομβαρδισμένα ταξία το αουτήρη του εργοστασίου

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

- ΑΘΗΝΑ**
- Στις 4/3/2003, ο συνδολέρας Ψυγιανός Βασίλης, 54 χρόνων, ακουθιθέεις σε νεοανερρωμένη ακουσίη στην Κωσέλη. Ο συνδολέρας στη 1η το μερημεία ενώ εκτελούντες εργασίες σε ακουσίη στην οδό Μονάχη Χρήστος, έλασε την ανωροστρία και επέπεσ από τον τρίτο οροφόν στον ακαλύπτο χωρο δίπλανης πολιτωκίτας με αουτέλεςρια το θάνατό του.
 - Στις 29/3/2003, ο συνδολέρας Μαυροπούλης Ηλίας, υβρούλικος, 48 χρόνων, ακουθιθέεις μερη Κωσέλη στο Ολυμπιακό έργο του Ιπποδρόμου στο Μαρμαρούση.
 - Ο συνδολέρας στις 9/3ο τον πρώην της Κωσέλη ήταν πάνω στη ακουσίη στον 5ο οροφόν του κεντρικού κτιρίου του Ιπποδρόμου. Την ώρα που εξαερώσαν να πίσσα ένα εργοστάσιο, γλιπτήρη, έλασε στην ισοροστρία του και επέπεσ στο υπήγειρο όπου έγινε ακουσίη θάνατος. Ο συνδολέρας έκουσε στην επάνω ΚΑΙΜΑ, οι οποίοι έλασε ανάλεξι υπεργολαβικά υβρούλικής εργασίες για λογαριασμό της Κοινωργικής ΣΒΡ.
 - Θάνατος, του συνδολέρου είναι αουτέλεςρια της εντάτικοποιήσης της δουλειάς στα Ολυμπιακά

έργα. Είναι ο εθδόςρας από την αγχή του χρόνου που έλασε τη ζωή του Ολυμπιακό έργο.

Ο συνδολέρας, ο Ιωάνης Σπαρας, 38 χρόνων και ο Ουάϊλ Σορής, 35 χρόνων, στις 19/3/2003, τραυματισθηκαν στις 10.40 το πρωί, ενώ εργάζονταν στην Αττική Οδό.

Ο συνδολέρος τοποθετώντας αγανή της ΕΥΔΑΠ στην οδό Φυλάδελλης 97 στο Μενείν, δίπλα από τα έργα που νήνοντα στην Αττική Οδό, είναι καταπλακώθηκαν από μπόλια και χλαμύτα Ανεμωλύσθηκα και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο, όπου νοσηλεύθηκαν εντός κένδου.

ΠΑΤΡΑ

Στις 27/3/2003, ο συνδολέρας Κ. Γκιρλιάνου, 40 χρόνων, στην Ελκωλός Πατρών, τραυματιστικέ εκβάρι με αουτέλεςρια τον ακρηρωστήριο του δεξίη του ποδού. Ο συνδολέρας από Αλάς, γνάρι σκαλοκομικού μηχανιστήμο αουτέλες του ποδιού.

Μεταφέρθηκε στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Πατρών, όπου οι γιατροί δεν κατάφεραν να σώσουν το πόδι του.

Στρατιώτες του Κόκκινου Στρατού στο χιονισμένο Στάλινγκραντ

9 ΜΑΗ 1945

Η ΕΣΣΔ πρωτεργάτης στη συντριβή των φασιστικών

Στις 9 Μάη 1945 και ώρα 0.43 π.μ., στην αίθουσα της στρατιωτικής σχολής μηχανικών, στο πρόσωπο Κάρλσχορντ του Βερολίνου, ο στρατάρχης Κάιτελ, ο ναύαρχος Φρίντεριχσμπουργκ και ο στρατηγός της αεροπορίας Στουμπφ, εκπροσωπώντας την ανώτατη γερμανική στρατιωτική διοίκηση, υπέγραψαν την άνευ όρων "Πράξη Συνθηκολόγησης", αποδέχοντας την ήττα της ναζιστικής Γερμανίας. Ο Β Παγκόσμιος Πόλεμος είχε φτάσει και στο τυπικό του τέλους, τουλάχιστον για την Ευρώπη.

Με αυτά τα λόγια που συνοδεύουν το πρώτο άρθρο της "Πράξης Συνθηκολόγησης" άνευ όρων η ναζιστική Γερμανία αποδέχτηκε την ήττα της και βγήκε από το Β Παγκόσμιο Πόλεμο, ο οποίος, τότε, ουσιωδαστικά έφτασε στο τέλος του τουλάχιστον για την Ευρώπη. Η υπογραφή της Πράξης έγινε στις 9 Μαΐου 1945, ώρα 0.43 π.μ., στην αίθουσα της στρατιωτικής σχολής μηχανικών, στο πρόσωπο Κάρλσχορντ του Βερολίνου. Την ανώτατη γερμανική στρατιωτική διοίκηση εκπροσωπούσαν ο στρατάρχης Κάιτελ, ο ναύαρχος Φρίντεριχσμπουργκ και ο στρατηγός της αεροπορίας Στουμπφ. Την αντιπροσώπευε της αντιτελικής συμμαχίας αποτελούσαν: Από μέρους της ΕΣΣΔ ο στρατηγός Γ. Κ. Ζούκοφ, από μέρους της Άγγλης ο στρατάρχης της αεροπορίας Α.

"Οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, ενεργώντας εξ ονόματος της Γερμανικής Ανώτατης Διοίκησης, συμφωνούμε με την άνευ όρων παράδοση όλων των ενόπλων δυνάμεών μας κατά ξηράν, θάλασσα και αέρα, καθώς και όλων των δυνάμεων που βρίσκονται τώρα υπό την γερμανική δικαιοσύνη, προς την Ανώτατη Διοίκηση του Κόκκινου Στρατού και ταυτόχρονα προς την Ανώτατη Διοίκηση των συμμαχικών εκστρατευτικών δυνάμεων".

Τέντεν, από μέρους των ΗΠΑ ο στρατηγός Κ. Σπάις και από τη Γαλλία ο στρατηγός Ντε Λατρ ντε Ταουί.

Περιγράφοντας το ιστορικό γεγονός στα απομνημονεύματά του ο Ζούκοφ δίνει λεπτομερείς πληροφορίες για όλα όσα διαδραματίστηκαν εκείνες τις μοναδικές στιγμές στη σύγχρονη ιστορία της ανθρωπότητας. Ας ξαναδομηθεί μαζί του η μεγάλη ήττα, όπου η συνθηκολόγηση γίνεται - και τυπικό - γεγονός.

Η ιστορική στιγμή της συνθηκολόγησης

"Απευθύνθηκα - γράφει ο Ζούκοφ - στη γερμανική αντιπροσωπεία:

- Έχετε στα χέρια σας η Πράξη της άνευ όρων παράδοσης, τη μελετήσατε και είχατε

εξουσιοδοτημένοι να υπογράψετε την πράξη αυτή".

- Μάλιστα, τη μελετήσαμε και είμαστε έτοιμοι να την υπογράψουμε, σπάντησε με υπόχρημη φωνή ο στρατάρχης Κάιτελ. Δινοτάς μας το ντοκουμέντο που είχε υπογράψει ο ναύαρχος Ντέντις. Το ντοκουμέντο αυτό έλαβε οί ο Κάιτελ ο Φον Φρίντεριχσμπουργκ και ο Στουμπφ είναι εξουσιοδοτημένοι να υπογράψουν την Πράξη της άνευ όρων παράδοσης...

Αφού σκόπηκα, είπα τα ειρήνη. Προτάσα στην γερμανική αντιπροσωπεία να πληρώσει ε-δω, στο τραπέζι. Έδω θα υπογράψετε την Πράξη της άνευ όρων παράδοσης της Γερμανίας. Ο Κάιτελ σκόπηκε γρήγορα από τη θέση του, ριγώντας σε μας με εχθρικά ματιά. Ύστερα κατέβασε τα μάτια και, παίρνω

Η κόκκινη σημαία ανεβαίνει στο Ράιχσταγκ, το 1945

ναός από το τραπέζι τη στρατιωτική ρόβδο του, προχώρησε με αβέβαιο βήμα προς το τραπέζι μας. Το μονό του έπασε και κρέμαστηκε στο κορδόνι. Το πρόσωπό του γέμισε με κόκκινες κηλίδες.

Μαζί του πληρώσαν στο τραπέζι ο στρατηγός Στουμπφ, ο ναύαρχος Φον Φρίντεριχσμπουργκ και οι Γερμανοί αξιωματικοί που τους συνοδεύουν. Αφού διόρθωσε το μονό, ο Κάιτελ κάθισε στην όκη του τραπεζιού και με τρεμμένο ελεύθερο χέρι και χαμηλά με είμαστε έτοιμοι να υπογράψουμε πέντε αντίτυπα της Πράξης για την άνευ όρων παράδοση της Γερμανίας. Μετά έβλεσαν τις υπογραφές τους οι Στουμπφ και Φρίντεριχσμπουργκ.

Μετά την υπογραφή της Πράξης, ο Κάιτελ σκόπηκε από το τραπέζι, φέρεσε το δεξί γόνατό του και προσέπεσε πάνω να επιδειξέ το στρατιωτικό πορτοφόλι, αλλά δεν το κατάφερε και γύρισε ήσυχα πίσω στο τραπέζι του. Στις 9 Μαΐου 1945 ώρα 0.43, η υπογραφή της Πράξης για την άνευ όρων παράδοση της Γερμανίας είχε τελειώσει... [Στρατάρχης Γ. Κ. Ζούκοφ: "Αναμνήσεις και Στοχασμοί", εκδόσεις "Σύγχρονη Εποχή", τόμος 2ος, σελ. 424 - 425].

Η 9η Μαΐου κηρύχθηκε, τότε, από το προεδρείο του Ανώτατου Σοβιέτ της ΕΣΣΔ, ως η μέρα της Μεγάλης Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών. Κι έτσι έμεινε στην ιστορία αφού ήταν η μέρα της ολοκληρωτικής νύξη της φασιστικής Γερμανίας και το τέλος του πολέμου, τουλάχιστον για τη γηραιά ήπειρο. Ας δοίμε όμως πώς οπνιμάτισε τη γερμανική ήττα η Σοβιετική Ένωση, που - όπως κι αν εβάζασι κανείς το ζήτημα - ήταν ο μεγάλος νικητής του πολέμου.

Η ανωτερότητα του νικητή

Σε διαγελισμό του προς το σοβιετικό λαό, στις 9 Μαΐου 1945, ο Ι. Β. Στάλιν ξεκαθάρισε προς κάθε κατεύθυνση ότι η ΕΣΣΔ δε διακρινόταν από κανένα αίσθημα εκδίκησης απέναντι στη Γερμανία και πως δεν επιθυμούσε ούτε την εκμίσθωση της, ούτε το δουλεμά της. Έγραψε: «έλεγε ο Σοβιετικός ηγέτης - η μεγάλη μέρα της νίκης ενάντια στη Γερμανία. Η φασιστική Γερμανία, νουνοσιμένη από τον Κόκκινο Στρατό και τα στρατεύματα των συμμαχικών μας, αναγόρασε πως είναι ηττημένη και δέχτηκε να συνθηκολογήσει δίχως όρους...

Τώρα μπορούμε να δηλώσουμε με πεποίθηση πως έλατσε η ιστορική μέρα της τελικής νύξης της Γερμανίας, μάρα της μεγάλης νίκης του λαού μας ενάντια στο γερμανικό ιμπεριαλισμό...

Από δω και μπρος πίσω στην Ευρώπη θα κυριαρχεί η μεγάλη σημαία της ελευθερίας των λαών και της ειρήνης ανάμεσα στους λαούς.

Πριν από τρία χρόνια ο Χίτλερ δήλωσε δημόσια πως μέσα στα καθήκοντά του περιλαμβάνεται και ο διαμελισμός της Σοβιετικής Ένωσης και η απόσπαση από αυτήν του Καυκάσου, της Ουκρανίας, της Λευκορωσίας, των Βαλτικών και άλλων περιοχών. Δηλώνει ξεκάθαρα: "θα εφροντώ να μην υποφέρετε ποτέ να να σπρωθεί". Αυτό ήταν πριν τρία χρόνια. Δεν ήταν όμως τυχερό να πραγματοποιηθούν οι παρρησιές ιδεών του Χίτλερ. Η πορεία του πολέμου της έφτασε. Στην πραγματικότητα ήταν κάτι θύελλας απέναντί από αυτό που έλεγαν με- στο να παρολμήσει τους οι χιτλερικοί. Η Γερμανία τρούστικη κατασκόρα. Τα γερμανικά στρατεύματα συνθηκολογούν. Η Σοβιετική Ένωση πληροποιεί τη νίκη, αν και δεν ετοιμάζεται ούτε να διαμελίσει, ούτε να εκμίσθ-

Επάνω: Ο Σοβιετικός στρατηγός Ζίνκοφ διαβάζει την Παράξη της άνευ όρων παράδοσης της Γερμανίας Κάτω: Ο Γερμανός στρατηγός Κάιτελ υπογράφει την Παράξη της παράδοσης της χώρας του

σε τη Γερμανία" (Ι. Β. Στόλνι "Ο Μεγάλος Πόλεμος για την Πατρίδα", έκδοση "ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ", Αθήνα 1946, σελ. 136-137).

Το κόστος της Νίκης

Η ήττα της ναζιστικής Γερμανίας δεν ήρθε εύκολα κι ούτε α-πό τη μία στιγμή στην άλλη. Το γεγονός αυτό είναι ευκόλως κατανοητό, αλλά αν δε αναλογισ-θείς βολύθετο την στροφή, δεν μπορεί να το κατανοήσει σε ό-λες του τις διαστάσεις. Στην πραγματικότητα η αναστραφείκη ικική αφερέσιμα ως επί το πλεί-στον, στη Σοβιετική Ένωση που πλήρωσε να το μεγαλύτερο τί-μημα, για να γίνει καταρτηθεί. Μια ματιά στους μυχούς αφο-μίου που συγκρούστην τον απο-λογοισμό του Β' Παγκοσμίου Πό-λεμου δεν αφήνει περιθώρια για αμφιβολία. Ας σταθούμε περισ-σότερο πάνω σ' αυτό.

Στις μάχες που έγιναν στο σο-βιετογερμανικό μέτωπο η ήττα-δική Γερμανία έχασε το 80% της δύναμης της. Από τις 22.871.841, που ταυτόχροτα στρατεύματα εισβάλλον στην ΣΣΣΣ, έως τις 9/5/1945 στο Ανατολικό μέτωπο καταστράφηθη η αμυλιατική-καν 607 γεωμηνικές μεραρχίες. Προκειτά για έναν αριθμό που είναι τριπλάσιος έως τετρα-πλάσιος σε σχέση με τις από-λετες που έχασε το όλο τ' αλλά με-τωπία είτε στη Βόσσια Αραβία, ει-τε στην Ιταλία, είτε στη Δυτική Ευρώπη. Για να πετύχει αυτό το σημαντικό αποτέλεσμα ο Κόκ-κινος Στρατός έκανε έναν μεγα-λό, πολυήμερο εβρυσμισμό σε ευρεία κλίμακα και 210 μικρότε-ρες επιχειρήσεις. Σε επτά από τις πολυάριθμες εξεστρώσεις και σε 160 από τις επιδρομές είχε την επιβίκτη πρωτοβουλία.

Ο Σοβιετικός Στρατός έδωσε

«Μέλαρα», τόμος 11-12, σελ. 852, Λ. Γεωργιανός: "Η Σοβιετι-κή Ένωση στο Δεύτερο Παγκό-σμιο Πόλεμο", έκδοσης "Ζαχα-ροπούλου", σελ. 124 κ.ε.)

Οι συνομιλίες της καπιταλιστικής Δύσης

Η προσφορά της Σοβιετικής Ένωσης στον αγώνα των λαών για ελευθερία, δημοκρατία, ανεξαρτησία και κοινωνική ησυχία και προσηύχθη οι θυσίες της για την υπεράσπιση καθάρων κα-τακτημένων του εθνόσημου πο-λιτισμού που απειλούνταν θανά-σια από μια πύθνη παγκόσμια επικράτηση του φασισμού, απο-κτούν μοναδική βαρύτητα. αν ή-βαι κανείς σιγήμη του ότι οι άλλ-ες χώρες της αναπτυχθείσης αμμομαχίας, η Αγγλία και οι ΗΠΑ, όχι μόνο δε βοηθήσαν όσο υπο-σχέθηκαν στην ΕΣΣΔ στον πόλε-μο, αλλά έκαναν ό,τι ήταν δυνατό, για να τη δουν στο τέλος του σ-δυνατομένη και κυρταλασμένη, έτοιμη να παραδοθεί στις ιμπε-ριαλιστικές τους σφεζές. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι για να επι-τύχουν αυτό το σκοπό τους αρ-νούνηταν να αναδούν το δεύτερο μέτωπο, εκτός ο σοβιετικός λαός το είχε ανάγκη και δε διαστάν- να έρθουν σε συμψηφισμό με τους μετριοκρούς, όταν αυτό υ-πονοούρησαν από τα όσα τότε τους συμβέβαινε.

Ετσι η Αγγλία συμφώνησε με τη Γερμανία να μην αναδύηται τα στρατεύματα της τελευταίας, κα-τά την αποχώρησή της από την Ελλάδα, όπως ώστε ο Κόκκινος Στρατός στην πρόσκλησή του να έχει να αντιμετωπίσει πολύ ισχυ-ρή αντίσταση (βλέπε αναλυτικά Ι. Β. Μελβόροφ "Η Ελληνική Αντίσταση 1941-1944 και ο Στά-λιν", έκδοσης "Παροήτης", σελ. 51-52). Επίσης στις σφεζές Μάρτιου του 1945 στρατηκική εκπόρευση της Γερμανίας, των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας ξεκίνησαν στην Ελβετία διαπρα-γματεύσεις, που όπως λέγονται να γεννησάνε είχαν αποτυχία.

Η κυβέρνηση της ΕΡΕ, υπό τον Κων-σταντίνο Καραμανλή, μετά από υποδεί-ξη των Αμερικανών απαγορεύει την πορεία και ανακοινώη ότι όποιος επιχειρήσει να προσεγγίσει θα συλλαβάνεται. Η προ-εδοποίηση αφορά και τους ξένους προ-σκεκλημένους. Ίθνηται σε επιφυλική Στρατός, Αστυνομία, Χωροφυλακή, παρα-κόφυς, ακόμη και άνδρες του Λιμενικού (!) αφού έπρεπε να αποκοπεί και η προ-σέλευση... θιά Βαλδοσός.

Το πρωί της Κυριακής, 21 Απριλίου, ώρα 8, ο Λαμπράκης αρχίζει μόνος του την πο-ρεία, κρατώντας ανοιχτό το στήθος του το πάνω με το όχημα του φιλερηνικού κ-νιματος, φωνάζοντας: «Ζήτω η Ειρήνη, ζήτω η Δημοκρατία». Ένας χωροφυλακός, από τους εκατοντάδες, φωνάζει: «Κάτω η Ειρήνη!»

Ο Λαμπράκης θα συνεχίσει πότε μόνος του, πότε μαζί με μερικούς αγωνιστές που καταφέρνουν να περάσουν από τα μπλόκα της Χωροφυλακής μέχρι το Πι-

Ο Γαλλικός Λαμπερδισμός ανήκναι σε χωροφυλακές σε ένα από τα μπλόκα της διαδρομής

ΑΠΡΙΛΗΣ 1963

Η πρώτη Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης

Στις 21 Απριλίου 1963 πραγματοποιήθηκε η πρώτη Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης, Αφειρητα ορι-στικής ο Τύμβου του Μαραθώνα και τερματιστική η Πύλκα. Η πορεία οργα-νώθηκε από το "Σύνδεσμο Μπέρτραν Ράσελ" και την Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη, αντιπρόεδρος της οποίας ήταν ο Γρηγόρης Λαμπράκης, βουλευτής της ΕΔΑ. Είχαν προσκελήθει, για να πάρουν μέρος πολλοί ξένοι ειρημιστές από όλο τον κόσμο - κυρίως από τη Βρετα-νία.

Η κυβέρνηση της ΕΡΕ, υπό τον Κων-σταντίνο Καραμανλή, μετά από υποδεί-ξη των Αμερικανών απαγορεύει την πορεία και ανακοινώη ότι όποιος επιχειρήσει να προσεγγίσει θα συλλαβάνεται. Η προ-εδοποίηση αφορά και τους ξένους προ-σκεκλημένους. Ίθνηται σε επιφυλική Στρατός, Αστυνομία, Χωροφυλακή, παρα-κόφυς, ακόμη και άνδρες του Λιμενικού (!) αφού έπρεπε να αποκοπεί και η προ-σέλευση... θιά Βαλδοσός.

Το πρωί της Κυριακής, 21 Απριλίου, ώρα 8, ο Λαμπράκης αρχίζει μόνος του την πο-ρεία, κρατώντας ανοιχτό το στήθος του το πάνω με το όχημα του φιλερηνικού κ-νιματος, φωνάζοντας: «Ζήτω η Ειρήνη, ζήτω η Δημοκρατία». Ένας χωροφυλακός, από τους εκατοντάδες, φωνάζει: «Κάτω η Ειρήνη!»

Ο Λαμπράκης θα συνεχίσει πότε μόνος του, πότε μαζί με μερικούς αγωνιστές που καταφέρνουν να περάσουν από τα μπλόκα της Χωροφυλακής μέχρι το Πι-

κέρμη, όπου τον συνέλαβαν. Με το αστυ-νομικό καμινό θα τον μεταφέρουν, ύστε-ρα από τριεσημίο ωρών βόλτες, στη Ν. Ιωνία, όπου θα τον αφήσουν ελεύθερο.

Ήδη έχει μια επίθεση στο ξεκί-νημα, όταν προσπαθήσαν να του πάρουν το πανό. Στη διασάφωρηση της Ραφήνας είχε οργανωθεί μπλόκο από χωροφυλα-κούς και παρακρατικούς. Του επιτίθη-νται, τον χτυπούν, τον σκίζουν το σακάκι, προ-σπαθούν να τον παρσούρουν στο γεωτι-κό δάσος. Η παρσούρα των δημοσιογρά-φων υποχρεώη τους παρακρατικούς σε φυγή.

Ήδη έχουν συλληφθεί 1.000 - 1.500 φι-λερηνιστές (πολλοί τραυματίστηκαν, ή κακοποιηθήκαν), ανάμεσα τους και πολλοί ξένοι, τέσσερις από τους οποίους α-πελάθησαν!

Αργά το βράδυ εκείνης της μέρας, ο Λαμπράκης φτάνει στα γραφεία της ΕΕΔΥΕ και από εκεί στέλνει τηλεγράφη-μα προς τις εφημερίδες, το οποίο αρχίζει ως εξής: «Πόθος δημοκρατικού λαού μας δια βίρας Ειρήνης "Μαραθών - Αθήνα" επαγματοποιηθή». Στη συνέχεια κατα-γγέλλει τη σύλληψη του και τη μεταχει-ρήσή του από τους αστυνομικούς και κατα-νομάζει τους υπεύθυνους. Το τηλεγρά-φημα κατάληξε: "Δυστυχώς διειστώσα ότι δημοκρατία δεν υπάρχει εις την Ελλά-δα, όταν εκλεκτοί του λαού κυριολογι-κώς παρακρακούνται".

Λίγες μέρες μετά, στις 22 Μάρτι 1963, ο Λαμπράκης δολοφονείται επί Θεσσαλονί-κης.

Επιθετικότητα, πόνος, θάνατος, εκμετάλλευση, φτώχεια, εξθλίωση, εγκλημα, απανθρωπιά, λέξεις και έννοιες συνυφασμένες με τη βαρβαρότητα που κυριαρχεί στον καπιταλισμό που σπάζει, στο ιμπεριαλιστικό του στάδιο.

Η επιθετικότητα αυτού του εκμεταλλευτικού κοινωνικο-οικονομικού συστήματος εκφράζεται παντού, στην οικονομία, στις εργασιακές σχέσεις, στην κοινωνική πολιτική, στον πολιτικό, κοινωνικό και ιδεολογικό τομέα. Είναι η καθημερινή επιθετικότητα, που συναντά η εργατική τάξη και η αγτιά από την ίδια τη φύση αυτού του συστήματος, αφού η βία και η εκμετάλλευση του ανθρώπου είναι οι βάσεις για την επιβίωση του καπιταλισμού.

Τα τελευταία χρόνια, η πολύπλευρη κρίση του συστήματος παραδοθεί στην επιθετικότητα του και οδηγεί στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και σε ασφράζοντες επιθέσεις εναντίον στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Οι «μεταρρυθμίσεις», δηλαδή οι καπιταλιστικές αναδιορθώσεις είναι αυτές που έκαναν τον εργάτη «αποαχολογήσει», που, σύμφωνα με το λεξικό των Βρυξελλών, σημαίνει ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί όσο και όπου συμφέρει στην εργοδότη. Έτσι, κατακτιθεί, όπως σταθερά και μόνιμη εργασία, κοιτώντας να γίνουν ειδή προς εξοφλήση, ακριβώς γιαυτό αυτό συμφέρει το κεφάλαιο. Κυρίαρχη μορφή εργασίας καθιερώνεται η λέγουμένη ευελκτική και ελαστική. Με άλλα λόγια, ο εργαζόμενος γίνεται λάσπη, για να επιβιώσει, και όχι για να ζήσει υπό όπια δικαιοσύνη και όπως επιβάλλει η αντικειμενική εξέλιξη της κοινωνίας.

Η, λοιπόν, είναι αρθείς η εξελαστωμένη όσα πιστεύουν ότι μπορεί ο καπιταλισμός με κρίσιμες «μεταδιορθώσεις» να γίνει ανθράκινος. Όσο ο εργάτης και η εργασία πουλώνει την εργατική του δύναμη για να ζήσει, η εκμετάλλευση, όχι μόνο θα υπάρχει, αλλά και θα ενισχυθεί η τάση, το εμπόρευμα εργατική δύναμη να πουλιέται όλο πιο φθηνά.

Αυτή η εξέλιξη του καπιταλισμού, που ανατύσσεται και σπάζει, φτάνει στη βαρβαρότητα και στην απανθρωπιά και στις «επικρινές» περιόδους.

Ο πόλεμος είναι μια πλευρά αυτής της βαρβαρότητας, ει-

Ο ιμπεριαλισμός στην ειρήνη και στον πόλεμο

Ο πόλεμος είναι αποτέλεσμα της δράσης των μονοπωλίων. Φέρνει στην επιφάνεια τη φρικαλέα πλέυρα του ιμπεριαλισμού, για μεγιστοποίηση των κερδών των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, τη διείσδυση των ζωνών επιρροής, το ξαναοίρασμα του κόσμου

και η συνέχεια της ίδιας εκμεταλλευτικής - επιθετικής πολιτικής, αυτή τη φορά με άλλα μέσα, βία, που δημιουργούν πολεμικές συγκρούσεις.

Ο πόλεμος είναι αποτέλεσμα της δράσης των μονοπωλίων, φέρνει στην επιφάνεια τη φρικαλέα πλευρά του ιμπεριαλισμού για μεγιστοποίηση των κερδών των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, τη διείσδυση των ζωνών επιρροής και το ξαναοίρασμα του κόσμου.

Μετά την απεναντίσταση στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες, η δράση του ιμπεριαλισμού είναι αούδοτη, ενώ η οδυνηρότητα της πορείας αναγνωρίζεται ακόμη και από τους εχθρούς του σοσιαλισμού.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος ενάντια στο Ιράκ σχεδιάστηκε για οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα των αμερικανικών

μονοπωλίων. Οι Αμερικανικοί ιμπεριαλιστές θέλουν τον έλεγχο στην περιοχή και στην πετρελαϊκή παραγωγή, θέλουν τον έλεγχο στην παγκόσμια οικονομία.

Όσες χώρες συμφωνούν μαζί τους, προσβλέπουν στο μέλλον της πίτας για λογαριασμό της πλουτοκρατίας που είναι προσωπία. Οι ιμπεριαλιστές, όταν τα βρίσκουν στη μοίρα, συμμαχούν, διαφορετικά κάνουν πόλεμο. Έτσι και τα παρα. Εκείλουν παιδιά, γυναικίς και άγατο πληθύνιο και, γι' αυτά σιμώ, αυτών για τη «μετασυγκοινωνική επόχνη», για το ειός της κατότη που θα επιβλήθει και για το μερικό τους από το πλατάκο της λεγουμένης ανασυγκρότησης. Κ' εδώ τα βρίσκουν οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και της Βρετανίας με τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ και του γαλλογερμανικού άξονα.

Υπάρχει άλλη λέξη από τη βαρβαρότητα, που μπορεί να πεκινώσει αυτήν την πραγματικότητα;

Και είναι καθαρή υποκρισία να δηλώνει η κυβέρνηση της ΠΑΣΟΚ ότι δε συμμετέχει στον πόλεμο. Οι Αμερικανικοί λέγουν απόλυτα τον ενσέριο χώρο της Ελλάδας, χρησιμοποιούν τα λιμάνια και τα αεροδρόμια για να περνάνε το δολοφονικό τους όπλα. Πόια φρόνιμονα και ξεφρονιμονα «Τόμαχο» και «Κρουζ», αμερικανικές ακταιωρούς ελέγχουν το Κόλπο της Σούδας, κλιμάκιο Αμερικανικών στρατιωτικών εγκαταστάσει στον Αρσό. Η φρεγάτα «Κουντουριώτης» είναι στην πολεμική επιμεληθεία του αμερικανικού στόλου.

Πώς η Ελλάδα συμμετέχει στις επιχειρήσεις

Η φρεγάτα «Ελλά»

Η φρεγάτα «Κουντουριώτης»

Η Ελλάδα συμμετέχει πομπά στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο κατά του Ιράκ και στη σφαγή του ιρακινού λαού. Η υποστήριξη που παρέχει η Ελλάδα στις αμερικανοβρετανικές δυνάμεις είναι καθοριστική. Είναι χαρακτηριστικό ότι η συνεισφορά της Ελλάδας είναι μεγαλύτερη από αυτήν της Ισπανίας, που είναι ανάμεσα στις τρεις χώρες, μαζί με τις ΗΠΑ και τη Βρετανία, οι οποίες κηρύχτην τον πόλεμο. Σε κάθε περίπτωση, δε, η ελληνική συνεισφορά είναι σημαντικότερη απ' όλες τις άλλες ΝΑΤΟικές χώρες, ακόμα και από αυτήν της Τουρκίας! Η ελληνική συμμετοχή στον πόλεμο και η υποστήριξη στις δυνάμεις που έχουν εισβάλει στο Ιράκ είναι πολύπλευρη. Έχει τη μορφή «διοικληνώσεων» στις δυνάμεις των αεροδρόμων. Ας το δούμε πιο συγκεκριμένα.

«Αντιτρομοκρατική» εκστρατεία

Στην εκστρατεία αυτή,

που ξεκίνησε με τον πόλεμο κατά του Αφγανιστάν, οι Αμερικανικοί εντάσσονται και την εισβολή στο Ιράκ και θα εντάξουν και τους επόμενους πολέμους που θα κάνουν με άλλοθι την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, στη βάση του δόγματός περί προληπτικού πολέμου που επικυρώθηκε από το ΝΑΤΟ το Νοέμβριο του 2002 στη Σύνοδο Κορυφής στην Πράγα. Στα πλαίσια αυτά, από την ελληνική κυβέρνηση έχουν διατεθεί:

1. Η φρεγάτα «ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ». Συμμετέχει στην επιχείρηση «Διαρκής Ειρήνη» με περιπολίες και νηπιές στον Περσικό, καλύπτοντας το εμπόρευμα κατά του ιρακινού λαού.

2. Η φρεγάτα «ΕΛΜΗ». Συμμετέχει στην επιχείρηση «Διαρκής Προσπάθεια» με περιπολίες και νηπιές στην Αν. Μεσογεία. Κατά διαστήματα, στην ίδια επιχείρηση συμμετέχουν ένα

ελληνικό υποβρύχιο και ένα ναρκαλιευτικό. Η επιχείρηση αυτή επεκτείνεται και στο Αιγαίο και για το σκοπό αυτό έχει διατεθεί και μια πυραυλοκατοχή που εδρεύει στη Σύρο.

3. Αεροσκάφη ναυτικής συνεργασίας τύπου P-3B ORION. Απογειώνονται καθημερινά από τη Ελευσίνα με αποστολή την κάλυψη της Αν. Μεσογείας, την περιοχή όπου κινούνται δύο αμερικανικά αεροπλανοφόρα, το «Ρούσβελτ» και το «Τρούμαν», περιοχή απ' όπου τα αμερικανικά πυρηνοκίνητα υποβρύχια εκτοξεύουν πυραύλους «Τόμαχο» κατά του Ιράκ, τους οποίους φορτώνουν από τη Σούδα.

4. Ελληνες στρατιωτικοί, επιτελείς στα αμερικανικά στρατηγεία του «αντιτρομοκρατικού». Συμμετέχουν στο Στρατηγείο της Κεντρικής Διοίκησης των ΗΠΑ στην Κατά Τάπητα της Φλόριδα και στο στρατηγείο του Μπαχρέν.

«Σε ό,τι αφορά στον πόλεμο αποφάσεις του ΟΗΕ, αλλά Ελλάδα στρατιωτικά γι' αυτό «Ελλάς», (χεροκροτήματα Βουλής 16/1/1991).

Το παραπάνω λόγια ανήκουν αντιπολιτευόμενο - ΠΑΣΟΚ στην ομιλία του Α. Παπανδρούδη ελληνική φρεγάτα στον Κόλπο έχει στείλει το ΠΑΣΟΚ! Οι παραχωρήσει η ΝΔ, όπως παραχωρήσει το ΠΑΣΟΚ!

Το αντιπυρηνικό

Μάλιστα, ο Μπουσ, σε στήν κεντρική που έγινε στη Τάπητα, ευχαρίστησε των 48 θνήων για τη στήριξη που παρέχουν στις ΗΠΑ στον πόλεμο κατά του Ιράκ, ανάμεικτος και τον Ελληνα τμήμα Εύ. Κομπή.

Σε αυτά τα σπίατα «καρβύδια» ο Σανάτι Χουαίτιν. Νεκροί άμαχοι 3, τραυματίες 23

νά ελληνικά πληρώματα βρίσκονται στα ΑΒΑΚΣ.

Είναι, λοιπόν, καθαρή υποκρισία και πολιτική αμειψία να διαδίδονται κατά τον πόλεμο (η κ. Γεννημάτα, μάλιστα, διαδίδει στη Σουδία για να κλείσει η βάση) και, από την άλλη, «αβάνο» τις ελληνοαμερικανικές συμφωνίες, να δίνουν την ουρανιά και θύλασσα στις λεγόμενες ομηματικές δυνάμεις, ώστε να διευκολυνθούν οι δολοφονικές τους «επιχειρήσεις».

Όταν πρέπει να πεις ΟΧΙ για το συμφέρον του ίδιου σου

του λαού και της παγκόσμιας ειρήνης, τότε το λες και ζητάς να σε στρίψει ο λαός στις αντιθέσεις που θα ανατηνίσεις με το ΟΧΙ.

Χρειάζεται αντίπαλο δέος απέναντι στις δυνάμεις του πολέμου, μόνο που αυτό δεν είναι η ομοσπονδιακή Γε.Ε, όπως υποστηρίζει ο ΣΥΝ. Ξεχνάμενος ποιος διαμέλησε τη Γιουγκοσλαβία. Το αντίπαλο δέος το συγκροτούν οι λαοί, σε κάθε χώρα, σε κάθε ήπειρο, παγκόσμια.

Γιατί οι λαοί είναι αυτοί που πληρώνουν τις συνέπειες των

πολέμων. Δεν είναι μόνον οι υλικές καταστροφές και οι βαθείς πληγές που αφήνουν στους εμπόλεμους λαούς, και σ' αυτούς που διεξάγουν δικαίο πόλεμο και σε κείνους των ο-ποιών η άρχουσα τάξη διεξάγει τον άδικο ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είναι το πιο βίαιο μέσο για τη χωρίς όρια εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, για το χτύπημα της ταξικής πάλης.

Γι' αυτό η εργατική τάξη με τον αγώνα της πρέπει ακόμα πιο αποφασιστικά να καταδικάσει τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο, να οργανώσει με τ' άλλα λαϊκά στρώματα το δικό της κοινωνικοπολιτικό αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής και του καθεστώτος των μονοπωλίων.

Αυτών τον αγώνα, που αναδεικνύει και ενωσιμεί τις δυνάμεις εκείνες, που δίνουν προοπτική, συνέχεια και πολιτικό προσανατολισμό στο αντιπολεμικό κίνημα, στον καθημερινό αγώνα για τη βελτίωση της ζωής τους.

Αυτός ο αγώνας:

- Θα απαιτήσει το άμεσο σταμάτημα της ελληνικής συμμετοχής στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ενάντια στο Ιράκ.
- Να υφιστάται πίσω τα πλοία από τον Περακό και να κλείσουν οι αμερικανικές βάσεις στη Σουδία, στο Ακτίο, στον Αρφό και όπου αλλού υπάρχουν στην ελληνική επικράτεια.
- Να δειχούμε με κάθε τρόπο την αλληλεγγύη μας στο λαό του Ιράκ. Και σε κάθε λαό που διεκδικεί το δικαίωμα της αυτοπροστασίας στον ιμπεριαλισμό, το δικαίωμα να καθορίσει αυτός το παρόν και το μέλλον του.
- Να ανταπεξέλθουμε στα ουτιλικά μέτρα που εφαρμόζονται και εντάσσονται με τις αποφάσεις της ΝΑ και της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, με τη συγκατάθεση της ΝΑ και του ΣΥΝ. Να απαιτήσουμε δικαίωμα, όπως Έγρο, δημόσια υπογραμμάτωση Κοινωνική Ασφάλιση, αλλαγή μεθόδων και κάλυψη όλων των συγγενικών αναγκών της εργατικής οικογένειας.
- Να δυναμοποιούμε αποφασιστικά, με όλες μας τις δυνάμεις, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, με μπροστάρη το ΠΑΜΕ.

του Κόλπου), εμείς σεβόμεθα τις κείνο που δε δεχόμεθα είναι η εμπλοκή της ζήτησε την απόσυρση του "Άλμιнос" ή της από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ, πρακτικά της

στον Α. Παπανδρέου. Αυτό έλεγε το -ότε. Εχουν περάσει 12 χρόνια από εκείνη τη Βουλή. Και, φυσικά, σήμερα, την ο δεν την έχει στείλει ο Μητσοτάκης. Την μες και τη βάση της Σουδίας, δεν την έχει 1991. Σήμερα τη βάση της Σουδίας την έχει

«Από τις 2 Αυγούστου του 1990 η Σουδία συντήρησε 97 πλοία, φάρπια και ξεφάρπια 13.000 τόνους (πολεμικού υλικού), εξοπλιστές 31.000 πτήσεις και φοροδοτούσα αεροσκάφη με 4.500 ήλιους υγρών καυσίμων, λεπτορήσες 24 ώρες, το 24ωρο με εξουθενωτικούς ρυθμούς, 300% - 400% πιο γρήγορα από τους κανονικούς. Κάθε μέρα, η βάση καλούνταν να διατηρεί τον ανεφοδιασμό των γραμμών μας και κάθε μέρα έπαιρτε το καθήκον της κατά τρόπον άμωγο».

Η δήλωση έγινε στις 19 του Ιουλίου 1991. Ανήκει στον πρώτο δολοφόνο του Κόλπου, τον πιερατή Μπουσ, που ήρθε τότε στην Ελλάδα και παρασημοφόρησε το προσωπικό των Αμερικανών στη βάση της Σουδίας, για να «τιμήσει» την «προσφορά» και τη «ομβιολή» της Σουδίας στον πόλεμο του Κόλπου. Αυτή ήταν η «μη εμπλοκή» (!) της Ελλάδας τότε. Αυτή είναι και σήμερα!

σπίτημα «Πάτριος»

ληνικός εναέριος χώρος και το FIR Αθηνών. Ταυτόχρονα, έχει ενεργοποιηθεί και το σύστημα αεράμυνας, με αιχμή τους «Πάτριος» που μεταφέρθηκαν στην Κρήτη.

6. Ελληνικά πληρώματα στα ΝΑΤΟικά ιπτάμενα ραντάρ (ΑΒΑΚΣ). Εχουν ενταχθεί τόσο στον «αντιπυρομαχητικό» πόλεμο, όσο και στην «προστασία» της Τουρκίας έναντι του Ιράκ.

7. Η βάση της Σουδίας. Από δω τα ιπτάμενα τάνκερ πραγματοποιούν καθημερινά δεκάδες απογειώσεις για να ανεφοδιάσουν στον αέρα τα βομβαρδιστικά που κατευθύνονται στο Ιράκ. Στη Σουδία ανεφοδιάζονται με πυραύλους "Τόμαχοκ" τα αμερικανικά πυρηνόκλινητα υ-

ποβόχια. Επίσης από τη Σουδία ανεφοδιάζονται με πυρομαχικά τα αεροπλανοφόρα για τα μαχητικά που εφορμούν είτε από τη Μεσόγειο είτε από τον Περακό.

Η αεροπορική και ναυτική βάση της Σουδίας αποτελεί στρατηγικής σημασίας βάση για τα σχέδια των Αμερικανών. Τον τελευταίο χρόνο αποτελεί πλέον αμερικανικό έδαφος, όπου πολεμικά πλοία και αεροσκάφη των ΗΠΑ μπορούν να μπανοβγαίνουν, χωρίς καν τις τυπικές διατυπώσεις που υποτίθεται πως ισχύουν.

Η Σουδία συνδέεται επιχειρησιακά με τις αγγλικές βάσεις της Κύπρου και μαζί με τις εγκαταστάσεις οα-νάρ στη Ζήρο της Κρήτης

αποτελεί έναν ενιαίο ιστό με τη βάση στο Λιουβίτς της Τουρκίας και τις αμερικανικές βάσεις στη Γερμανία.

Στη Σουδία από τις 20 Γε-ναρίου 2003, που άρχισε η κλιμακώση της κρίσης, μέχρι τις προηγούμενες μέρες, στη μεν αεροπορική βάση είχαν προσηγεί 1.726 με-ταγωγικά και 193 μαχητικά αεροσκάφη, αμερικανικά και βρετανικά. Στη δε ναυτική βάση της Σουδίας ελλιμενίστηκαν μέσα στο Φλεβάρη 86 «ομμαχηκά» πολεμικά πλοία, ανάμεσα τους πυρηνόκλινητα αεροπλανοφόρα και υποβρυχία, ενώ από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 έχουν ελλιμενιστεί 616 πολεμικά πλοία, από τα οποία τα 269 αμερικανικά.

Αστυνή της βάσης της Σουδίας

Τα ιπτάμενα ραντάρ «Αβραχ»

ΟΛΗ η Ελλάδα στο δρόμο

Από τότε που οι φονικές βόμβες των Αμερικάνων και Βρετανών ιμπεριαλιστών άρχισαν να χτυπάνε τον ιρακινό λαό, σύσσωμος ο ελληνικός λαός, η μαθητική και η σπουδάζουσα νεολαία, με μια συγκλονιστική παρουσία, ύμωσαν το αναστήμα τους στους φονιάδες των λαών. Οι διαδηλώσεις που έγιναν σε όλη τη χώρα ήταν πράγματι συγκλονιστικές και πρωτόγνωρες. Ενα διαρκώς σοκούμενο φλεριεχνικό αντιιμπεριαλιστικό κίνημα απλάθηκε

παντού. Στην Αθήνα και τον Πειραιά, σε Θεσσαλονίκη, Κοζάνη, Γιάννενα, Ηράκλειο, Λάρισα, Αλεξανδρούπολη, Λαμία, Λιβαδειά, Κέρκυρα, Πάτρα, Εδεσσα, Καβάλα. Σε κάθε γωνιά της πατρίδας. Το αντιπολεμικό μήνυμα αντάμωσε με τον αγώνα των εργατοπαλλήλων, των αγροτών, των νέων, ενάντια στην αυταρχική πολιτική κυβέρνησης - ΕΕ. Το λαϊκό κίνημα μπορεί. Οι μέρες που ζήσαμε δείχνουν τις μεγάλες δυνατότητες και προοπτικές του λαϊκού αγώνα.

ΑΘΗΝΑ

Ό,τι κι αν πούμε είναι λίγο

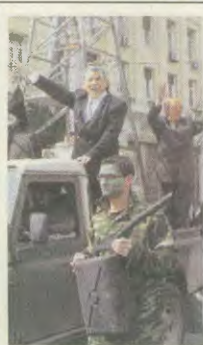
Μια διαδήλωση χωρίς αρχή και τέλος, σ' όλους τους δρόμους, διαρκής, μαζική παρουσία του κόμμο από το πρωί μέχρι το βράδυ έζη στο πιν ευεργετική παρουσία. Αυτό τα λόγια και τα όσα συλλαβίζονται ο ένας στη φωνογραφία, είναι και πόλη λίγο για να περιγράψουν την συγκλονιστική του λαού, των φιλοκινούμενων νταγιών της Αθήνας, ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας σ' αυτόν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πλημμύρα λαού

Πλημμύρα, ποτάμιο λαό στη συμπρωτεύουσα. Ο λαός κι η νεολαία, που πριν τρία χρόνια, όταν ΝΑΤΟ και ΕΕ βραβυράζιζαν για 78 μέρες τη γενοκτονία Γουγκοτζίβα, έβγαλαν ασπίδα στις ΝΑΤΟικές πομπές τη κορμιά τους. Βγήκαν ξανά στους δρόμους για να πουν ένα μεγάλο ΟΧΙ στο νέο ιμπεριαλιστικό έγκλημα σε βάρος του λαού του Ιράκ. Η μαθητική και η σπουδάζουσα νεολαία έδωσε το δυναμικό της σήμα και μπράβο στο μαζικό αμερικάνικο προξενείο εκκρόατα τα συναισθήματα και την αγνή της στους φονιάδες

Όταν το θέατρο βγαίνει στο δρόμο

Ο πόλεμος, το έγκλημα αυτό, γίνεται για τα πατρίδια. Η ερώτη κηδεύεται, ενώ την ίδια στιγμή ο Μπουσ... χενίζεται και μαζί με τους συμμάχους του σκορπίζει "γαμιάλα"! Ηθισμοί, εικαστικοί καλλιτέχνες, μουσικοί, πέρα από τη μαζική παρουσία τους στις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις, άρρασαν και την ευαισθησία τους, μάλλον με τα θεατρικά τους δράματα για το δράμα των λαών, καταδικάζοντας την εγκληματική φύση του ιμπεριαλισμού.

ΠΑΤΡΑ

Δε χωρούσαν οι δρόμοι

Μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι... οι δρόμοι και οι πλατείες της Πάτρας φούνταξαν στένοι για να χωρέσουν τον κόσμο, που διαδήληκε με αγνή, με πολλή, με πίστη ότι οι λαοί μπορούν να τους σταματήσουν.

«Ερείς θα σταματήσουμε τον πόλεμο αυτό»

Η βράδια, ο παλιός τους και κυρίως η μαζικότητά τους έδειχνε την παράσταση στις διαδηλώσεις της Αθήνας. Πρόκειται για τους μαθητές, παιδιά δεκατριών, δεκαπέντε, δεκαεφτά χρόνων, από Γυμνάσια και Λύκεια, που με οργή, αλλά και ενθουσιασμό, έδιναν αισιόδοξη απάντηση για το μέλλον. «Εί! Εί! Ο! Ο! Ο! - Εμείς θα σταματήσουμε τον πόλεμο αυτό!». Στην υπερβολή του, το σύνθημα δείχνει τη διάθεση για αγώνα.

Σκοτώνουν το Ιράκ, τη διεθνή ειρήνη

Μαύρα ποιά στις πόρτες Πανεπιστημίων και ΤΕΙ και ένα φέρετρό στην κεφαλή του μαζικότετου φοιτητικού μπλοκ σε μια από τις διαδηλώσεις, είναι από τα χαρακτηριστικά στοιχεία της πανεκδηλώσεως της ακαδημαϊκής κοινότητας στην Αθήνα.

Με το ποδηλάτο από την Καβάλα

Με το ποδηλάτο του ξεκίνησε από την Καβάλα για την Αθήνα, διανύοντας καθημερινά 100 χιλιόμετρα, με τελικό στόχο στη συνέχεια να πάει στο Ιράκ και να ενταχθεί στην ανθρώπινη αλυσίδα ενάντια στο νέο ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Ο Αγγελος Βασιλόπουλος είναι τοξικός και, και ξεκίνησε το ταξίδι του χειμώνα την Τρίτη 11 Μαρτίου. «Δεν έχουμε δικαίωμα να μένουμε αποβίβες είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στα παιδιά μας», είπε.

ΝΑΥΤΕΣ ΤΟΥ Ν/Α «ΑΛΚΥΩΝ» «Εξω η Ελλάδα από τον πόλεμο»

Επιστολή από το πλήρωμα του ελληνικού ναρκαλιευτικού

Οι ναύτες του ναρκαλιευτικού «ΑΛΚΥΩΝ» παίρνουν θέση για τον πόλεμο και την εμπλοκή της Ελλάδας σ' αυτόν, μέσα από τη δική τους εμπειρία. Ως πλήρωμα του ανγκεκριμένου σκάφους, συμμετείχαμε στη δολοφονική πολεμική μηχανή του ΝΑΤΟ, στα πλαίσια της ΝΑΤΟικής δύναμης που συμμετείχε στον "αντιτρομοκρατικό" πόλεμο στην Αφ. Μεσόγειο. Η δύναμη αυτή καλύπτει τα αμερικανικά αεροπλανοφόρα και υποβρύχια που εξοπλίστηκαν επείγουσα κατά του ιρακινού λαού. Σε επιστολή τους προς την ΕΕΛΥΕ και τα μέσα ενημέρωσης, αναφέρουν:

«Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στο Ιράκ είναι άδικος και βρώμικος. Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους, στο όνομα του θίβεν αντιτρομοκρατικού αγώνα, έχουν εξοπλιστεί με λυκοειδή επιβίβαση στο λαό του Ιράκ, με στόχο τον έλεγχο των πετρελαϊκών κοιτασμάτων της περιοχής και συνολικότερα τον έλεγχο των κρατών της περιοχής. Εκτοξεύονται σκάφη και μικρά παιδιά θα θυσιάστον στο ανελέητο κυνήγι του κέρδους των ιμπεριαλιστών. Ταυτόχρονα, οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους επιδιόκνουν απ' αυτό τον πόλεμο να εμπεδίσουν οι λαοί ακόμα περισσότερο το νέο δόγμα των ΗΠΑ "όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εχθρός μας".

Οι όποιες ενστάσεις και αντιδράσεις στα πλαίσια του Συμβουλίου Ασφαλείας και της ΕΕ δεν αντανάκλουν σαφέστατα την αντιπολεμική διάθεση των λαών. Αντικαταστάζουν τη διάθεση χωρών, όπως Γερμανία - Γαλλία - Ρωσία, να προστατεύσουν το συμφέροντά τους στην περιοχή.

να έχουν λόγο για τη μετά τον πόλεμο εποχή. Συνυποβλήθη ένα και η ελληνική κυβέρνηση, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, ως προεδρευούσα χώρα της ΕΕ. Στήριξε την ιμπεριαλιστική επιδρομή με όλα τα μέσα, με τη ναυτική βάση στη Σούδα, τη συμμετοχή των ελληνικών πλοίων, τα ελληνικά πληρώματα των ΑΝΩΣ. Ως ναύτες του Ν/Α ΑΛΚΥΩΝ που συμμετείχαμε πρόσφατα στη ΝΑΤΟική μεσογειακή δύναμη (Γ' δύναμη - Φλεβάρη), καταλάβαμε τον λόγο το αλήθεια.

Ως ένοστοι πολίτες αυτής της χώρας, η συμμετοχή μας στη δύναμη πιστεύουμε ότι ήταν έξω από το χαρακτήρα και την αποστολή των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων για τη διαφύλαξη και την υπεράσπιση των ανωτέρων της χώρας μας, για την υπεράσπιση της Εθνικής μας Ανεξαρτησίας. Ήταν συμμετοχή σε μια δολοφονική μηχανή έτοιμη να υπολοήσεται τα σχέδια του ΝΑΤΟ.

Ταυσομάστε με τα εκτοξεύματα των φληρητιστών που διαδηλώνουν σε κάθε γωνία του πλανήτη. Ενώμαστε στη φωνή μας με τους εκατομμύρια χιλιάδες διαδηλωτές της χώρας μας. Γνωρίζουμε ότι μόνον οι λαοί έχουν τη δύναμη να οργανωθούν και να παλεύσουν ενάντια στον πόλεμο.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ - ΕΞΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ - ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΑ»

Οι ναύτες του Ν/Α ΑΛΚΥΩΝ.

ΝΕΟΣΥΜΒΛΕΚΤΟΙ 11ΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΠΕΖΙΚΟΥ

Να μη γίνει η χώρα μας ορμητήριο για τα αγγλοαμερικανικά σχέδια

Σε αναγκαστική επιστολή προς τον ελληνικό λαό, οι νεοσύμβλεκτοι του 11ου Συντάγματος Πεζικού στην Τρίπολη, με αφορμή το βρώμικο πόλεμο κατά του λαού του Ιράκ από τους Άγγλοαμερικανούς ζήτησαν από την ελληνική κυβέρνηση να αντιστοιχίσει με το αίσθημα του λαού μας και να μη αφήσει η χώρα μας να γίνει ορμητήριο ή στήριγμα των αγγλοαμερικανικών σχεδίων "και καλούν "κάθε Έλληνα πατριώτη να σταθεί στο πλευρό μας". Ολόκληρη η αναγκαστική εξεί ως εξής:

Εμείς οι Έλληνες στρατιώτες που υπηρετούμε την πατρίδα και την εθνική μας ανεξαρτησία, αυτή την κρίσιμη στιγμή έχουμε την καρδιά και τη συνείδησή μας στο πλάι του ιρακινού λαού. Δεν μπορούμε να αντιστοιχίσουμε μπροστά σε μια νέα ανθρωπινή τραγωδία, που γίνεται για τα συμφέροντα των εταιρειών του πολέμου του πετρελαίου ή το ζήτημα της οικονομικής κρίσης που περνάει ο ιρακινός.

Για εμάς είναι χρέος η πρόσβαση της ειρήνης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Είμαστε ακόμη μια φωνή του διεθνούς αναπολιτιστικού κινήματος μες εκτοξεύματα διαδηλώσεων, που Άπνε ΟΧΙ στο βρώμικο πόλεμο. Ενώνουμε στα θηρία του μεγαλειώδους φληρητιστικού κινήματος της χώρας που σταθήσε στο πλευρό του νιογυκοβαλτικού λαού του αφγκικού και του παλαιστινιακού.

Ετσι, λοιπόν, σήμερα πιστεύουμε πως η σωστή είναι συνεχισή του αγώνα. Η τιμή που μας γίνεται

να κρατάμε τη όψια ανισοβαρυσμένη, ταίριαζε σ' αυτό με τη συνείδησή μας τα όλη δεν πρέπει να στερούμε από αυτή σε συμπεράσει τους λαούς για τα επεκατάσχ σχέδια των μεγάλων και ισχυρών.

Ζητάμε από την ελληνική κυβέρνηση να αντιστοιχίσει με το αίσθημα του λαού μας και να μη αφήσει η χώρα μας να γίνει ορμητήριο ή στήριγμα των αγγλοαμερικανικών σχεδίων:

- Χωρίζεται η ελληνική κυβέρνηση να περ ξεκινήσει ΟΧΙ στο βρώμικο πόλεμο στο Ιράκ και να μην παύσει καμία διευκόλυνση σε Άγγλους και Αμερικανούς.

- Να κλείσει η βάση στη Σούδα, αφού αποτελεί σοβαρό επιτελικό στήριγμα στον πόλεμο για το ΝΑΤΟ και στρατεύματα.

- Να γυρίσει πίσω η ελληνική φρεγάτα από τον Πελοπόννησο και τα ελληνικά στρατεύματα που υπερασπίζονται -εξοπλιστές, αφού με αυτό τον τρόπο δεν υπερασπίζονται κανείς αυτή την ερήνη, ούτε την πατρίδα στην όκη της Γης.

- Το χρέυστα για τη στασιάζες σε άλλες χώρες να δοθούν για τη βελτίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μας.

- Καλούμε τα αδέρφια μας, τους γονείς τους συγγενείς, κάθε Έλληνα πατριώτη να σταθεί στο πλευρό μας".

Νεοσύμβλεκτοι του 11ου Συντάγματος Πεζικού.

Καταδικάζουν τον πόλεμο

Το νέο ιμπεριαλιστικό μακελειό κατά του λαού του Ιράκ καταδικάζουν άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών, ανώτατοι αξιωματικοί ε.α. και ενάντιου τη φωνή τους με τις χιλιάδες των εργαζομένων, των μαθητών και των φοιτητών που πλημμύρισαν τους δρόμους και τις πλατείες ολόκληρης της χώρας, από την Αλεξανδρούπολη μέχρι την Κρήτη, για να πουν ΟΧΙ στον άδικο πόλεμο των ΗΠΑ - Αγγλίας και των ανοιχτών και των συγκαλυμμένων συνοδοιπόρων τους. ΟΧΙ στη βαρβαρότητα, ΝΑΙ στην ειρήνη και τη ζωή.

ΧΑΡΡΥ ΚΛΑΥΝΝ (ηθοποιός) «Αυτοκρατορικό σύμπλεγμα»

"Αν δεν απαιτούμε, αυτός ο πόλεμος είναι ο 53ος ή 58ος πόλεμος. Εν πάση περιπτώσει, είναι μακριά ο κατάλογος των πολέμων που έκανε η Αμερική σε όλο τον κόσμο μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Κορέα, Κίνα, Βιετνάμ, Ιράκ, με τελευταίους στη Γιουγκοσλαβία και το Αφγανιστάν. Πρόκειται για αιωτάτες επεμβάσεις. Υπάρχει μια παραδοχή πολιτικά στάση της Αμερικής, η οποία προδίδει, τα πραγματικά προσδοκώ της. Στην ουσία, μεταπολεμικά η Αμερική στηρίχτηκε σε κάποιες οργανώσεις, με τη συνδρομή των οποίων επιβίβηκε. Τώρα βλέπουμε να παρακμάζουν αυτούς τους οργανισμούς, που έτσι κι αλλιώς κερδίζουμε πάντα, και αυτοπροσφύζει με άλλους που και στο παρελθόν είχε τη στήριξη τους. Η Αμερική έχει ένα αυτοκρατορικό σύμπλεγμα. Μια έκρηξη "μεγαλόθυμης" και δύναμης, δεν ήταν ποτέ άρνη για το μέλλον, γιατί δεν κοιτάζε ποτέ το παρελθόν. Αρκετά ψάχταρο έλεγχο καταστάσεις. Και μάλιστα έρχεται σε σύγκρουση με πρόσωπα που ήταν αναγκαίτες της, όπως ο Μπντ Λαβίν και ο Ζαντόνι, στους οποίους πρόβλημα όπλα. Γι' αυτό επιμένει ο Μπους για το όπλο που έχει ο Ζαντόνι, αφού η ίδια η Αμερική του το προμήθευσε. Εχουν το σύνδρομο των τριών κορυφών."

Όσο για την Ευρώπη, αποδέχτηκε κατάσταση των περιστάσεων, όπως ήταν πάντα. Το λέγουμε όραμα της Ένωσης Ευρώπης καταστρέφει. Υπάρχουν κάποιες που είναι απύθνητων τον Μπους, όπως είναι ο Μπλερ, ο Άνδερ, ο Ραμόνους και Γάνοιου που καλλικριτούν πίσω από διπλωματικούς εμβόλους, όπως είναι ο Σπρίτς, ο οποίος στήριξε εμάς, πλην σφαύς τον πόλεμο. Στην ουσία, μάλλον να μια Ευρώπη υπερασπλιτική, που είναι σφαύς υπέρ της αμερικανικής

πολιτικής και μια Ευρώπη γηροσμένων, προσεγγιζόντων των Γερμανών και των Γάλλων, που δεν πάσο στιγμή μπορεί να την "κάνουν", όπως για παράδειγμα οι Φίλιππος του Σπρκ. Είναι η αρχή μιας τακτικής που αλλάζει.

Ο πόλεμος του Ιράκ δε θα ήλξει, νομίζω, εύκολα. Οδηγούμαστε μορμια σε πόλεμο πολιτισμικών, με όλα τα αυτεπικουβήδα. Η επόμενη μέρα δε θα είναι ίδια σε καμιά περίπτωση. Η τροσκιστικά που θα προκύψει δε θα έχει το γραφικό χαρακτήρα - από βολοσική άποψη - των "Επών". Επιδιώκει στο κίνημα των απελευθέρων, που θα σηματοδοτεί τον 21ο αιώνα. Θα γνωρίσουμε όλα τη βαρβαρότητα".

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΖΑΚΟΣ (ηθοποιός) «Ντροπή αν σπαιρόσουμε τα χέρια»

"Είναι μια κατάσταση, που κάνει τον άνθρωπο να νάνει τη λογική και την ψυχραιμία του. Ζούμε μια πιο άδεια περίοδο της ανθρωπότητας. Ποτέ άλλοτε δεν είχε κατακόνη η ζωή μας τόσο βαρβαρότητα, τόσο χυδαία και με τόσο αμό και απροσημιαστικό τρόπο. Αυθενσμού ότι περιπτώσεις οι αναλύσεις για το αίστα, τα περιλά, τις σφοδρές κήλη. Ζούμε μια κατάσταση εξανθρωπισμού των πάντων. Κρήτη διαλύονται, Άσπ καταστρέφονται, η τιμή και η αξιοπρέπεια του ανθρώπου υποπαταίνονται. Αυθενσμού ότι μόνο που μας απομένει είναι να εκκρούσουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ την ανεπιτήρησή μας. Να ανταποκριθούμε στο κάλεσμά κομμάτων, οργανώσεων και κυμίας της ανάλειψής μας και να βρούμε στους δρόμους. Να καταλάβουμε την Αθήνα και όλες τις πόλεις της Ελλάδας. Σε νόμην ζωή. Όχι για μια - δυο ώρες. Όχι για μια ημέρα. Εκκατωμύρια Άσπ και τις 10-20 κλάδες, για να μπορούμε να περάσουμε τις φουφούδες κυβερνήσεις που είναι δεμένες χειροπόδαρα, τρομοκρατημένες, με

Σε αυτό το σχολείο ο Σαντίμ φαίνεται ότι «αδούρη» χιμικά και γι' αυτό οι Αμερικανοί το βομβάρδισαν

το ένα πόδι εδώ και το άλλο εκεί, με αμωρταές προφύσεις. Για να πάρει ο Άσπ τις τύχες του τόπου στα χέρια του. Γιατί τότε όλα μπορούν ν' αλλάρουν. Γιατί τώρα κινδυνεύει η ίδια η ζωή και ο πλανήτης. Πάσει να αισθανθούμε ντροπή αν μείνουμε με σταμομένα χέρια απέναντι σ' αυτή την καταστροφή που έρχεται".

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (πρώην Έθνομ. Μετσόβου Πολυτεχνείου) «Δε θα του το συγγνώσουμε»

"Ος Έλληνας πολιτής, αλλά και ως μέλος ενός ιστορικού ιδρύματος, διαπονώμε με αγανάκτηση ότι έχω την κακή τύχη να είμαι αυτίστης μάρτυρας μιας σειράς επιλεκτικών πολεμικών επεμβάσεων σε χώρες - κλειδιά για την ολοκλήρωση της παγκόσμιας πολιτικής και οικονομικής κυριαρχίας. Συμφάνω καλύτερα για την κακή πρόοψη των καθυστερήτων και των ηγμένων αυτών των χωρών. Σέβομαι όμως βαθύτατα και ομιάμωμ με τους λαούς τους, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι ο πόλεμος τους οδηγεί στην εξαθή εξουθένωση και τον αφανισμό. Επειδή, δε, διατρέπω στοιχεία κοινής λογικής, παρά τον κατακόμο από πληθωρούς - σκοπιμιά, απορρίπτω κατηγορηματικά την άποψη ότι η αυτοκρατορική υπερδύναμη και ο πωνιγμένος καταπλάσιμος που εκκρούονται δεν είναι σε θέση να αντιμετώπισουν με πολιτική μέση τις ενδεχόμενες, από τους "κακούς" της Γης, απειλές. Παλλά μάλλον που οι ίδες υπερδύναμεις, όχι μόνον ανέναντι, αλλά και εναντίον άλλου ανταρτικού καθυστερητά, εξοπλισμένα, μάλλον, με κομμά όπλα μαζικής καταστροφής.

Καλό όλους τους απόλες πολέες, που θέλουν να παραμείνουν ζωντανή, σε συνεχή αντίσταση

εναντίον αυτού του πολέμου. Συνδοθησώπιας την τρέπση δύναμη ενός εναντιοκτινίου, από τις τωσικές αυτές εξελίξεις, λαού, οι εκπατοές κυβερνήτατες θα μος ακούσιου ανα ανακλήτο-ποιήσουν το κόστος τους. Άς τους το δηλώσω-με κοθάρ, ότι στο μέτρο που ο πόλεμος αυτός περνάει και από το δικό τους χέρια, βρωμίζονται με το αιμα ενός σθούου λαού. Αυτό δε θα τους το συγγνώσουμε, αποφασίζοντας απόλυτα να μην τους ξενοσυγκριούμε για οποιαδήποτε δήμωο εόλμια. Αναλήγη πτω, άλλωστε, και η συμπεριφορά του λαού μας από μακροκίνη ιστορία μος. Άς την τμήσουμε αυτήν την ιστορία, όταν δε ξεναζήρησθον την εμπιστοσύνη μος".

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ (πραγματοδότης) «Θα πλήρσσουν από που κάνουν»

"Το μυλό του ανθρώπου σταματεί μωροστά σ' αυτή τη θρωυαία. Τι να πεις γι' αυτούς που έχουν βόλε σκοπό να αυτοκοκλήσουν έναν ολόκληρο λαό και δεν υπολόνγουν κανένα, για να επιτύχουν το σφάδι τους και να βάλουν στο χέρι τα πετάλα. Όμως, σε μια τέτοια κατάσταση και για το ρόλο της Ευρώπης, που ευφονιάει ως φιλερική, Τι κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση μωροστά σ' αυτό το εγκώμιο; Οι Ευρωπαϊκοί κατεχουν το περίεργο του Ιράκ, που οι Αμερικανοί θέλουν να τα πάρουν. Δυστυχώς, δεν υπάρχει τίποτα άλλο εκτός από το αμωφιστό. Πάτωμα, όμως, ότι από αυτό που κάνουν θα το πλήρσσουν. Αυτό δόσκαη η ιστορία. Όμως, δεν έδρα πίσω κόμω θα έχου καταστρέψει μέχρι τότε. Εμείς τι άλλο να κάνουμε, από το να βρούμε στους δρόμους".

τερης κατηγορίας. Νο κάνουν το ασπρο μαυρο και να λένε τη δουλκότητα και την υποστήριξη, εθνικό υπέρβαση πολιτική συνειδητός εκπλήρωσης των συμβατικών μας υποχρεώσεων.

Οι εσφαλές σφαιρ καταπίεση και έρθει στο ακυρότητα του ΟΗΕ, τον όπιο βέβαια χαρισμοποιούν μόνο όταν τους συμφέρει ή έτσι είναι να τιμωρησθούν οδυνητάως, προκράτησαν στον «εκδημοκρατισμό» του ιρακινού λαού με βίβρες. Στη σκέψη και στη συμπεριφορά τους υπάρχει μόνον η υλική αντιμετώπιση της ζωής, γιατί δεν έχουν ζυμωθεί με τις πνευματικές πανορθωτικές αξίες. Το πνεύμο στο βράχιο αυτό πόλεμο κυριολεκτικώς καταπονητικώς. Ελλείψεις καθημέρινα να συμφωνούνται και να μας συμβουλεύουν αυτό το ότομα που έχουν σπένειναι από τον υπαλιό κοσμο και να γίνεται οπβατήρα οσπόκοτες των εργατοστράτην του πόλεμου. Αυτό τα τέρωτα βύθισαν και την Κύπρω μας, στο αίμα και τη δατυχιό ο ελληνικός λαός έχει ζήσασ βίβας μες στο πεταί του την οδίκια και τη βορροφωρτικό τους.

Μην πιστεύουν, όμως, ότι θα ξεκοφθορίσουν εύκολα από τη λάλατα που έπαρσαν. Αιτή τη φόρω, θα το πληρώσαν σκαθία. Θα μας βρουν όλους μπροστά τους, ποταύι, στους δρόμους, στις πλατείες, στις περσέριες τους. Όποι οσινός και γη, όπου δρση και εκθήλικη, και οσκή γεωτόρω γί' οστούς, σε λίγο θα μάθουν πως ο ιρακινός λαός, δε θα τους υποδέχεται συν ελευθερωτάς, οπας νοϊζούν. Οι ιρακινάί το πολέμισουν, για την πατρίδα τους, τις οικογενείες τους, για το θναό τους. Επέστεν να σφύρουν τον ιρακινό στρατπάτη, γιατί έμπασρος και οσκληροσφάτης είναι και στο τέλος - τέλος εκεί που τ'φύστανε δεν έχει να γράσει τίποτα, παρά μόνον τη δατυχιό τους.

Ας λογορίσουν από τάρα τι θο που στις μάνες των σκατωμένων και ανσοινωμένων στρατιωτών τους. Τι μπορούν, ελλάνε, να πελλιούν μέσο από το «κάλυρω των σπαθίλων στο όπιο ζούν».

Η Σοφία Καλαντιού της οσπί που κάνει τη μαζοποιητική αυτήν έργο της

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΟΥ
(ανταρτίαςος ε.α., τείος αρχηγός της Εθνικής Φρουράς Κύπρου)
«Θα μας βρουν όλους μπροστά τους»

"Τελικά ο πόλεμος ηρθε. Όλη η Υδρόγειος ανουσιτώθηκε για τον ανούτι, απρόκλιτο και βραμκό ούτιον πόλεμο και όμως το ούτι ούτος δεν ήδρασε. Με παρσού ανούλκιτο, προέλικποκτικό και ανιρακρσά, εμφανιζότανι φρεσινάκοιεν στο γυαλί, για να μας παν αδισορήσαί ότι δε θέλουν θύματο, και ότι είναι απωσφωρίαν να δάσσουν τη λεντριά που οδεϊζι στον ιρακινό λαό και να προστάξουν τις πετρελαιοπίπτες του, γιατί ονύουν σ' αυτόν και μόνο ο αυτόν. Νοϊζούν πως με τις ψευτίες και τη γονδρόρη προσηγάδα δε ήτσι πείθουν, ότι τα κάνουν όλα για το καλό μας, και σφασί εμείς οι μη νοϊμσένε δεν υποσόμεν να το καταλάβουμε, μας το επέβαλλουν δε της βίος, δία των οπλων και κοτήτην εμείς, έτσι και εκ των υπέρστων, θα καταλάβουμε πόσο δικού είμαίν ο σφέντες. Προσώπιτα, είχα την οφέλια μέχρη την τολούση στήμη, να πιστεύω ότι ο πόλεμος, θα μετρινούσθη ή έστω θα ανεβάλλετο κότω από την πίσση της παγκόσμιας κοινής γνώσης. Ομως έμελεσθη, γιατί δεν είχα μετρήσει το ορσάτιον του κέρδους, τη θρηδία ψηφί της κίκιας που λαμναίον τον κόσμο, το γαμύρι νύχτα των πετρελκόιων, το οπλητο πενάλο βλάμω των διακοσμημούων και την έλλειψη ανίσταση των διακονώντων."

Αυτί οι διακονήτες, που όσε, κοί' έπιστήρα έμπρωκτικές, μας ελέγκονταν από τους λαούς τους, για να τους βοηθήσουν καθυμένω, με την οσκέψη, τη δατυχιό, το κυκλωφοκό, τς έρω, τη μάλωση, την κοινωτική οδίκια, την εκμετάλλωση, το ρατισμό ποταίν πρώτης και δευ-

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΚΑΡΑΣ
(αρχιλοταρχος ε.α.)
«Η κβήρνηση να σταματήσουν να συμπράττει»

"Ο στρατός της Νέας Τζόρτζ Προσηγάτων που εβίβαλλε στο λαό, είναι μισθοφόρος με γνασθί σε άλλους σποσότητι. Την υποστήληση του αυτοκρατορικού μολοξιδισατίσμου των γεωμανών των ΗΠΑ, του ελεγκτή των ενεργειακών πορων, που, εδικά για το Ιρακ, είναι οσοι της Αφρικής, της Ευρώπης, της Αυστραλίας και της Βορείας Αμερικής μού. Την πάταξη της ανίστασης, και την τρομοκρατία των λαών. Ο ανήθικον στον πλόνιτη οσκληρό διαδηλότιον και φινάοςν των στατισιας απέλαμος ο πόλεμος. Νο σταματήρι η οδίκια, το έγκλημο, ο θόνατος των ποδιών. Νο σταματήρι το μέτωπο, που καταρωται μας πετρωι οι εκστρο, ποταίν των στρατοκρτών και των κεφαλαιοκοκτών. Οι ενίς μού με άλλως φρωμίζω να γυρίσονται οι μισθοφόροι στις πατρίδες τους. Και οι δαυν πως οι παρακίητοι εχθροί της ερήνης και φρονιδής των λαών είναι οσοι που τους στέλινον να σκοτώνουν και να σκοταίνων. Καλούμε την κβήρνηση της χάρας μας να σταματήση να συμπτέρησται σ' αυτό το έγκλημο. Να σταματήρι η επί υποκρίσει για υποσόμενους προς τους επετιμένους με βίαση υποσόμενός και άλλω τέτοια εζορζικικά επηρησμητά".

Ντροπή σας!!!

Συγκλόμισε όλη την Ελλάδα η Σοφία Καλαντιού, εργαζόμενη μητέρα, στέλεχος του ΠΙΑΜΕ, με τον ανιγόλο της στη σύζυγο του Μίλερ, που παρσούσιζε βιβλίο της σχετικό με τα παιδιά

«Αυτό το βιβίο έχει παντομορφές ζωηρστές, αλλά δεν έχει ακατομειναι παιδιά, δεν έχει μόνος που πανένε, δεν έχει ανέρτες γυναίκες, Γυνάτι τα μότα ος γιατί δε θέλατε να χροστίσει την πολιτική που εβίς εξυμπτρετίσεις και εδικά η κ. Μίλερ. Δεν μπορώ να ακουάσω άλλο Ντροπή οσπί Όλοι στη Βαλκούστια, Οιλα στους δρόμους, Δεν πρεπει να πεθαίνε έτσι ένα ποδί από οσπια "λογική σφωρία", από οσπια "έξημψή βούβρη", ούτε ένα ποδί στο πενιο. Είστε ανεισημψητα στη Θεσσαλονίκη. Να μην έπαυώτε."

Είναι το λόγο της μάμος, της εργαζόμενης γυναίκας. Αυτό το λόγο καταγγέλλει είτε η Σοφία Καλαντιού, εμπροστώπληθος, στέλεχος του ΠΙΑΜΕ και μέλος της δικαστήριας του Ενωστικού Κεντρώ Θεσσαλονίκης, απειθωνήμε στη σύζυγο του Αμερικανού προεβή Μπίκο Μίλερ, άλλο και σε οσπις που διαργωνάτων εκδήλιση στη Θεσσαλονίκη, για την παρσούση του βίβλιου της για τα παιδιά. Την ίδια ώρα, έδώ από το χόρω της εκδήλισης, δεκοδέξιν νύκι και προεβιότινα διαδηλώνον με ποτέ και συνθήματας αυτήι που δολοκονα του ποδιό δεν έχουν δικαιωμα να μιλούν για τη διαπαδιωρήση

της.
Την εκδήλιση - πρόκληση για το φιλοδημοκτικό ασήματο του λαού της Θεσσαλονίκης, που έγινε στο Πολιτιστικό Κέντρο της Τράπεζας Πειραιώς στα Λαδάκια, διοργάνωσε το Κέντρο UNESCO για τις Γυναίκες και την Ερήνη της Βουλγαρικής Χώρας. Στο πνεύμο η πρόεδρος Κόνεη του UNESCO Κ. Τζιτζικώτα, η αντιδιομογος Θεσσαλονίκης Κ. Ζεβλαμοσφίτη, η κβηλητήτρια Τ. Βαλολο και η Μπίκο Μίλερ.
Από νύκις δεκοδέξιν νύκι και εργαζόμενα, αυτοπνοκνήσων τον κάλεσμο της 'Νεοκικής Λόδοσης για την Ερήνη', εκκεντροβρήν έβρα από το χόρω της εκδήλισης. Με ποτέ και συνθήματα "Βοδύθλιανα "Κβήρνηση ΠΙΑΣΚΟ, υπάλληλα του ΝΑΤΟ, η Ελλάδα δεν είναι προκτατορω", "Αλληλεγγύη στην πάλη των λαών", σε οσπις κοκίδες των "Αμερικανών", και αναπούτων "Καμψαμισθητική απειλήτιμια, το ερβίη ή φινάοςν σπ' την Ανωτλή". Σίς πρεπέτες που κρστωνόν στα χέτατα απυσινωμίνων τα ενεργητά των "ονθωριστικώων εμπερισάτων", με ένκοτες πιτωμότων οσπικών και ποδιών.
Παρά την γονήρη οστωκήχη παρσούσι και τον έλαγο στην εβουό του κρστύρι, η Σοφία Καλαντιού και οι άλλες, μες της άλλης, οσγκωλοκόλο, στο Αμφιστανό, ένω το βλάπεται."

Πετρέλαιο μυρίζει ο ...Λευκός Οίκος

Ποιοι είναι οι άνθρωποι των πετρελαϊκών εταιρειών στην κυβέρνηση των ΗΠΑ

Σε άρτο των μεγάλων πετρελαϊκών εταιρειών έδωκε το ταίριό του ο Λευκός Οίκος με την κυβέρνηση Μπους. Εξάλλου, είναι γνωστό ότι εταιρείες όπως η TEXACO, η CHEVRON, η HALLIBURTON, η BP, ήταν ανάμεσα στους μεγαλύτερους χρηματοδότες της προεκλογικής εκστρατείας του Αμερικανικού Προέδρου.

Όμως, οι παραδοσιακά καλές σχέσεις των πετρελαϊκών εταιρειών με την ηγεσία του Ρεπουβλικανικού κόμματος δεν έμειναν εκεί. Όταν ανακοινώθηκε η σύνθεση της κυβέρνησης Μπους έγινε φανερό ότι οι «πετρελαϊκές» διέθεταν ένα ακριβότατο λάδι στην κορυφή της κυβερνητικής πυραμίδας. Ήταν φανερό, επίσης, ότι το πετρέλαιο θα κατείχε κεντρική θέση στους στρατηγικούς σχεδιασμούς της κυβέρνησης. Όπως και αποδείχτηκε.

Εγγύλη για την εξυπηρέτηση των πετρελαϊκών συμφερόντων ήταν το κείμεριο δόλιμο του Προέδρου και του αντιπροέδρου Τσέιλι, αφού και οι δύο υπήρξαν, μέχρι την εκλογή τους, ανάστα στελέχη μεγάλων πετρελαϊκών εταιρειών.

Ο Τζορτζ Μπους ήταν από τους πιο γνωστούς Τεζαυούς επιχειρημάτων στον κλάδο των πετρελαίων, αν και από τους πιο επιτυχημένους. Η οικογενειακή του εταιρεία ARBURTO έφτασε το 1984 στο χείλος της καταστροφής και μπροστά στον κίνδυνο της πτώχευσης, συγκινήθηκε με την εταιρεία SPECTRUM 7. Το 1986 η SPECTRUM 7 εισηγήθηκε από την εταιρεία HARKEN και ο Μπους έγινε μέλος της διοίκησης της HARKEN με μισθό 120.000 δολάρια. Στη θέση αυτή παρέμεινε έως την ημέρα που εκλέχτηκε να πρωτί φορά στη Γερουσία.

Πασισταύρο επιτυχημένος στις πετρελαϊκές γιμνάζες είναι ο αντιπρόεδρος Ντικ Τσέιλι, ο οποίος μέχρι το 2000 ήταν διευθυντής συνθέσεων της γιγαντιαίας πετρελαϊκής και κατασκευαστικής εταιρείας HALLIBURTON, της μεγαλύτερης εταιρείας

Πετρελαϊκές εγκαταστάσεις στο Ιράκ. Για τους ιμπεριαλιστές το «ψυμμί» είναι εδώ

εξόρυξης πετρελαίου στον κόσμο. Αξίζει να σημειωθεί ότι κατά τη διάρκεια των πρώτων χρόνων του εμπαιρικού και του Ιράκ από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, η HALLIBURTON μέσω των ευρωπαϊκών θυγατρικών της εταιρείας προμήθευε με σημαντικές ποσότητες μηχανολογικού και τεχνικού εξοπλισμού την ιρακινή πετρελαϊκή βιομηχανία!

Όμως, το «πετρελαϊκό λάδι» στην κυβέρνηση των ΗΠΑ δεν εξαντλείται εδώ. Περιλαμβάνει τρία ακόμη σφαιρικά, τους υπουργούς Εμπορίου Ντόναλντ Έβανς και Εσωτερικών Γκέιλ Νόρτον, και την σύμβουλο του Προέδρου Μπους για θέματα ασφαλείας, Κοντολίζα Ράις.

Ο Ντόναλντ Έβανς είναι προσηπτικός, παλιός φίλος του Αμερικανικού Προέδρου. Είναι κινή πορεία στις πετρελαϊκές επιχειρήσεις στο Τέξας. Ο Έβανς ποσειέσει επί 25 χρόνια στη θέση του προέδρου και του

διευθυνόντος συμβουλίου της εταιρείας TOM BROWN, μιας εταιρείας πετρελαίων και φυσικού αερίου με περιουσιακά στοιχεία πάνω από 1,2 δισεκατομμύρια δολάρια. Ήταν, επίσης, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας TMBR, η οποία αφοδεύεται με την εξόρυξη πετρελαίου και αερίου. Ο Έβανς ήταν ο οικονομικός υπεύθυνος της προεκλογικής καμπάνιας του Τζορτζ Μπους για την Προεδρία και διακρίθηκε ιδιαίτερα, καθώς έφερε στο ταμείο του υποψηφίου Προέδρου ένα ποσό μεγαλύτερο των 100 εκατομμυρίων δολαρίων, το οποίο κατά ένα μεγάλο μέρος προήλθε από τις χορηγίες των πετρελαϊκών εταιρειών. Τις οποίες γνώριζε πολύ καλά...

Ως υπουργός Εμπορίου, ο Έβανς έχει στην αρμοδιότητά του, εκτός των άλλων, και την εποπτεία των εθνικών υδάτων των ΗΠΑ. Δηλαδή, είναι αυτός που δίνει τις νέες άδειες για την πραγματοποίηση γεωτρήσεων

και εξόρυξης πετρελαίου και αερίου στον αμερικανικό θάλασσο. Αν λάβουμε υπόψη ότι το 25% των αμερικανικών πετρελαίων και το 26% του αμερικανικού φυσικού αερίου αντλούνται από τη θάλασσα, τότε μπορεί να διαπιστωθεί κανείς πόσο χρήσιμος είναι για τις πετρελαϊκές εταιρείες ο Ντόναλντ Έβανς από την υποσηγοή του θέσης.

Η τοποθέτηση της Γκέιλ Νόρτον στη θέση της υπουργού Εσωτερικών προκάλεσε την έντονη αντίδραση των περιβαλλοντικών οργανώσεων των ΗΠΑ. Η Νόρτον ως διευθύντρια των πετρελαϊκών εταιρειών BROWNSTEIN και DELTA PETROLEUM είχε αναλάβει να αποδείξει στο δικαστήριο ότι οι πελάτες της δεν ευθύνονται για τη μόλυνση της περιοχής των δραστηριοτήτων τους, παρά τις επιστημονικές μελέτες που αποδεικνύουν τη μόλυνση δεκάδων κατοίκων από μόλυβδο και πάλιν παιδιών. Η ίδια ήταν πρόεδρος της οργάνωσης «Ρεπουβλικανική Υπερσυνέλευση του Πετρελαίου», η οποία χρηματοδοτήθηκε από μεγάλους πολυεθνικές επιχειρήσεις, όπως η αυτοκινητοβιομηχανία FORD και ο πετρελαϊκός γίγαντας BP AMOCO. Και από τη θέση αυτή φρόντισε να υπερασπιστεί τους ευθες της για πολλές περιβαλλοντικές και άλλες καταστροφές που προκάλεσαν στις ΗΠΑ και στον υπόλοιπο κόσμο.

Η Κοντολίζα Ράις, σύμβουλος του Προέδρου Μπους για θέματα ασφαλείας, οργανώτριας της «αντιτρομοκρατικής σταδιοδρομίας», και συντάκτρια του νέου «δύομηνη ασφαλείας των ΗΠΑ», ήταν διευθύντρια πετρελαϊκής της μεγάλης αμερικανικής πετρελαϊκής εταιρείας CHEVRON. Μάλιστα, για τις καλές της υπηρεσίες, η CHEVRON έδωσε το όνομά της σε ένα δεξαμενοκόλπο χωρητικότητας 30.000 τόνων! Η Κοντολίζα Ράις συμμετείχε στο διοικητικό συμβούλιο δύο ακόμη εταιρειών, της μεμπτικής CHARLES SCHWAB και της ασφαλιστικής TRANSAMERICA.

Ματοβαμμένα χρηματιστηριακά κέρδη

Στις σχέδες της προηγούμενης δεκαετίας, όταν ξέσπασε η «Καταιγίδα της ερήμης» και άρχισαν να μπαίνουν το θέμα της «νέας τάξης πραγμάτων», ξεκίνησε ένας ξεφρενικός ρυθμός απόδοσης στα ανά τον κόσμο χρηματιστήρια. Στις 24 του Μάρτιου του 1999, όταν το ιμπεριαλιστικό βωβαστικό κλάδο άρχισαν να ρίχνουν το φυσικό υλικό τους από τα βουνά του Κολοράδο, για τις χρηματιστηριακές σφίξεις και πάλι άνοιξε. Γρήγορα έκτασαν και τα αποστήθια «κοράκια», μέλη οι φρονιάδες των λαών σηματοδοτώντας την έναρξη της επίθεσης κατά του Ιράκ.

Το επιχείρημα που προβάλλουν γι' αυτές τις αντιδράσεις των χρηματιστηρίων, οι οργανωτές των πολεμικών επιχειρήσεων και ταυτόχρονα εκτελεστές των λαών - μαζί με τους απολογητές των ό-

θλων εγκλημάτων τους- είναι ότι η έναρξη κόπων επιχειρήσεων ταυτίζεται... «παραδοσιακά» με την ολοκλήρωση της «αβεβαιότητας», που επικρατεί τις παραμονές πολεμικών αναμετρήσεων. Της «ελευθερίας αγουαίς», που υπάρχει κατά τη διάρκεια διαβουλεύσεων και η οποία αυτομάτως ανακτάται, όταν παίρνεται η απόφαση για στρατιωτικές επεμβάσεις.

Τους συμμέρονα με παλαιότερους τέτοιες καταστάσεις ως «παραδοσιακή» συμπεριφορά και «ψυχολογική αντίδραση» των αγορών... Φαντάζονται ότι επειδή έχουν εθείσει τον κόσμο να καταπιάνεται, θά το χάσει κι αυτό το παρομοί. Και έχουν την εντύπωση, οι θάλοι, ότι θα φοβηθούν να καθυλορηθούν την οποία του θέματος. Τον ίδιο τον αμνηστία, δηλαδή, χαρακτήρα του κεραλαί-

ου. Την απεχθή και δολοφονική μορφή που προσλαμβάνουν όταν το αίμα μυρίζει κέρδος. Και είναι τόσο μεγάλη η δέγμερο των εκπεροσώπων που στην ιδέα ότι το όνομα σχεδία του οδούου προς ευοδωθί, που απευθύνει να το πανηγυρισμό με τον πιο προκλητικό τρόπο.

Βέβαια, και η υπόθεση με τη συμπεριφορά των χρηματιστηρίων τις παρεμύνας των πολυκόμων οζώνων της Βασιβαϊκής μηχανής των ΗΠΑ και των αμνηστών τους, δεν είναι από το ξεγκλάμι του ενθουσιασμού των διάφορων χρηματοοικονομικών ομάων. Είναι κι αυτό ένα παιχνίδι ελεγχόμενων μεθυσθιασθών και εντυπώσεων που δημιουργεί η προπαγανδιστική τους μηχανή, δηλαδή, ένα παιχνίδι που αποβλέπει ακόμα και στο πρόκαριο κέρδος. Στο κέρδος

που, στην ταρνή φάση, μπορούν να αποσπαστούν το ελάχιστο διαόστημα που απομένει μέχρι να αρχίσει να αποκαλυπτεί η ιμπεριαλιστική θηριωδία ενάντια στο λαό του Ιράκ. Γιατί, για το κεφάλαιο κέρδος είναι τα πάντα. Από τις πετρελαϊκομηές του Ιράκ και την επιδικωμιστική παγκοσμίου κυραρχία επί των λαών, αλλά και μερικά δολάρια που μπορούν να αποσπαστούν, σε μια χρηματιστηριακή νεβελόση στο Ν. Υόρκη, στο Λονδίνο, στο Παρίσι, ακόμα και στο ΧΑΑ.

Σε ότι αφορά τη δική μας περιπτώση, υπάρχουν και οι γνωστοί «ψυμνολογιστές», που πάντα αεροντύπουν πίσω από το δεινό κομμάτι, περιμένοντας κι αυτοί να γλιψύνουν κάτι από στα αφήνουν στο πέρασμά τους. Είναι εγγυηθύνται και οι συνεδριάσεις της Σο-

φοκλεύς, όπου ξαφνικά δεκάδες μεταχές παρουσιάζουν αύξηση της τιμής τους πάνω από 10%.

Να το πούμε όμως και να μη διαστάσουμε ούτε στιγμή μνηστία στην αφρόθητή πίσω που ακούεται από την κυρίαρχη προπαγάνδα. Ο πόλεμος είναι ουνοσυρμένος με το κέρδη της πλουτοκρατίας, ενώ τα ασπαστικά των χρηματιστηρίων πλουτίζουν από το αίμα των λαών. Και από αυτό δεδωμένον που μας οφείδουν όλους. Ήμεις, περσοοστού από ποτέ. Γιατί, εδικά στην εποχή μας, στο βαθμό που οι λαοί δεν οργανωθούν και δεν παλέψουν αποφασιστικά και στοχοχορηγημένα να βάλουν φραγμό στα σχέδια του ιμπεριαλισμού, το κεφάλαιο όλο και πιο συχνά θα επιζητά να κέρδη μέσω των πολεμών και του ματοκλιματισμού των λαών.

Ο πόλεμος κατά του Ιράκ συνιστά το πρώτο στάδιο του ευρύτερου σχεδίου των ΗΠΑ. Ενός σχεδίου που η ολοκλήρωσή του, ενδοχρόνως, διαρκέσει μια γενιά

Το μικρό παιδί που βόηξε τις βομβές των Αμερικανών κατά πρέπει να... γυρίσει για τα καταθλιπτικά σχέδια του Σαντάμ

Στόχος η αναδιάρθρωση όλης της Μέσης Ανατολής

Αμέσως μετά το καταστροφικό γεγονός της 11ης Σεπτεμβρίου, το Ιράκ προέβλεψε ως στόχος των αμερικανικών δυνάμεων. Ο λόγος ουδείς... ωστόσο, το κλίμα καλλιεργούνταν τεχνητάς, ελάτιος της γενικής ομοθυμίας, που εκφράστηκε πολύ εύγλωττα με το πρωτοεπίθετο της γαλλικής "Le Monde": "...είμαστε Διάλ Αμερικανός". Ηράς η παλαιότητα ομιλίας του Μπους, αμέσως σχεδόν με τη λήξη του πολέμου στο Αφγανιστάν, για να επισημανθούν οι επόμενοι στόχοι. Ιράν, Ιράκ, Σαρία, ΛΔ Κορέας, Κουβέ... αλλά και η Ρωσία και η Κίνα σε δεύτερο επίπεδο, "ο άριστος του κακού που απειλεί τον πολιτισμό". Μετά, εμμονή με τον πόλεμο κατά του Ιράκ. Ο πρώτος στόχος. Γιατί το Ιράκ;

Απόλυς, γιατί συνιστά την αρχή μιας μακράς, επίμονης και καταστροφικής εκστρατείας αναδιάρθρωσης όλης της ευρύτερης περιοχής της Μέσης Ανατολής, με την ανατροπή των υπαρξάντων ηγεσιών στη Σαρία και το Ιράν, σε πρώτο επίπεδο, την ανατροπή του καθεστώτος που έχει επιβάλει η βασιλική Σαουδαραβική οικογένεια (Ισως και το διεκδικητικό της μεγαλύτερης χώρας της αραβικής χερσονήσου), ακόμη και την επίλυση του Παλαιστινιακού με την αντικατάσταση των ηγεσιών, του Ισραήλ περιλαμβανομένου, σύμφωνα με έκθεση της δεξαμενής σκέψης Carnegie Endowment Center, όπως αναφέρονται σε πρόσφατο άρθρο στην αμερικανική εφημερίδα "San Francisco Chronicle": "Πάνω από όλα, το Ιράκ προσφέρει την ευκαιρία να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά ο ριζοσπάστικο Ισλαμ (όχι ο φανατικοανατολικός ουδέως αλλά το ριζοσπάστικο Ισλαμ), εντός της έδρας του, όπως ο κλαδικός αντιμεταπολιτισμός ο κομμουνισμός στην Ευρώπη και την Ασία", ου-

μηλάνει στην ανάλυσή του για την αμερικανική πολιτική και ο Χιούζ Γουάιτ, επικεφαλής του Ινστιτούτου Στρατηγικής Πολιτικής της Αυστραλίας.

Εντούτοις, με μια προσηκτική έρευνα το ζήτημα της αναδιάρθρωσης όλης της περιοχής της Μέσης Ανατολής έχει τεθεί επί τόπισης επί κυβέρνησης Κλίντον, ειδικά μετά την καταστροφή της "εργηρικής διαδικασίας", όπου επισημανόταν ο σύνδεσμος στις αποτυχίες της αμερικανικής στρατηγικής πολιτικής, σύμφωνα με τον Άντονι Χ. Κρόντσμαν, επικεφαλής για ζήτημα Μέσης Ανατολής του Ινστιτούτου Στρατηγικής και Διεθνών Σπουδών (CSIS - Μάης 1998), ως πρώτη σε μια λίστα αποτυχιών, που περιλάμβανε επίσης το πρόβλημα του Ιράκ, το πρόβλημα του ορλεμώσιου, την ανάγκη αναβάθμισης των αμερικανικών δυνάμεων στον Περσικό Κόλπο και φυσικά το "Ιράν και η άλλη αναχαίτηση".

Ενώσω, λοιπόν, οι πολεμικοί τόνοι αρχίζουν να υπερβάνουν επεκίνησης του προηγούμενου καλοκαίρι, σύμφωνα με δημοσίευση του "Newsweek" της 19ης Αυγούστου, οι δεξαμενές σκέψης στην Ουάσινγκτον αναζητούν τις αφορμές για επίθεσης κατά του Ιράκ και της Σαουδαραβίας και, όπως πολύ "σοφία" επισήμησε, τότε, Βρετανός αξιωματούχος: "όλοι θέλουν να πουν ότι Βορράδι. Οι πραγματικοί όντες θέλουν να πουν στην Τεχεράνη".

Ακολουθώντας μια αντίθετη πορεία σκέψης, ο Σίμον Πίνταλ, αρθρογράφος της βρετανικής "Guardian", αναρωτιόταν μεσοκύτως του θέματος, γιατί η Ουάσινγκτον, ενώ είναι γνωστό πλέον ότι ετοιμάζεται πυρετωδώς για μια επίθεση σε βάρος του Ιράκ, επιλέγει αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή να διαρρήξει τις, έτσι προκύπτουσες, σχέσεις της με την Τεχεράνη, αντί, όπως διατάζει η λογική, να τις ενισχύσει και

να τις προετοιμασθεί. Ιράν και Ιράκ, ο ένας ή άλλος, δεν έχουν τις καλύτερες σχέσεις.

Η απάντησή ήρθε από τον Τζον Γκαλιανού, που σε άρθρο του στην ίδια εφημερίδα, θα αποκάλυψε μια σκληρή έκθεση του Πεντάγωνο, όπου το Ιράν, η Σαρία και η Σαουδική Αραβία συνιστούν τους επόμενους στόχους των ΗΠΑ, σε συνδυασμό με επέκταση της εμβέλειάς της στο Ιράκ.

Συνεπώς, δε συνιστά παρά κανονιστική το συμπεράσμα ότι αυτός ο πόλεμος, είναι απλώς το πρώτο στάδιο της πρωτοφανούς εκστρατείας των ΗΠΑ, όπου μετά το Ιράκ αυτές οι αμερικανικές δυνάμεις θα χρησιμοποιηθούν για τον ευρύτερο πόλεμο κατά όλης της περιοχής, και στο οποίο κατέληξε με ενδελεχείς αναλύσεις, το Ινστιτούτο Stratfor. Το καινούριο που προστίθεται σε αυτές τις αναλύσεις, από την εταιρεία στρατηγικών αναλύσεων με στενές διασυνδέσεις με CIA και Πεντάγωνο, είναι ότι "η ολοκλήρωσή του, κατά πάσα πιθανότητα, θα διαρκέσει μια γενιά".

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το Stratfor, στόχος αυτού του πρώτου σταδίου, "είναι να εισαχθούν μαζικές στρατιωτικές δυνάμεις για να πέσουν τις χάρες της περιοχής, ώστε να τις υποκεισθούν είτε να συνεργαστούν, ή, διαφορετικά, να πραγματοποιήσουν μελλοντικά νέες στρατιωτικές υποκρούσεις", δηλαδή κυρίως η Σαρία, το Ιράν και τη Σαουδική Αραβία. Σύμφωνα με το Stratfor, "αναμένουμε το Ιράν να αποπειραθεί την επόμενη μεγάλη σύγκρουση, ως η μόνη χώρα που μπορεί πραγματικά να αφηρηθεί στην αμερικανική ηγεμονία στην περιοχή". Και οι πολιμικές ισχύς της Ουάσινγκτον έχουν αρχίσει...

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

Θα καταστρέψουν για να ...«ανοικοδομήσουν»!

Είναι, αίγουρα, μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για την παγκόσμια κοινή γνώμη: Η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, που έσπευσε τον ολέθρο και την καταστροφή στο Ιράκ, ετοιμάζει και το σχέδιο της "ανοικοδόμησης" του. Το σχέδιο, όπως αποκάλυψε η αμερικανική εφημερίδα "Wall Street Journal", εκπονήθηκε από την Υπηρεσία Διεθνών Αναπτύξεων των ΗΠΑ (USAID) και τηλεφορείται... "Όραμα για το μεταπολεμικό Ιράκ". Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα γιγαντιαίο συμβόλαιο της αμερικανικής κυβέρνησης με τις μεγαλύτερες αμερικανικές κατασκευαστικές εταιρείες, οι οποίες θα αναλάβουν να "ζαχαρίσουν" ό,τι έχουν καταστρέψει προηγούμενες οι αμερικανικές βομβές...

Όπως αναφέρει η εφημερίδα, η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει στείλει σε πέντε τουλάχιστον αμερικανικούς κολοσσούς του κατασκευαστικού τομέα πρόκληση για εκδίωξη ενδιαφέροντος. Οι εταιρείες αυτές είναι ο όμιλος "Bechtel" στο Σαν Φρανσίσκο, η "Fluor Corp." στην Καλιφόρνια, η "Halliburton Co. Kellogg Brown Root", με έδρα το Χιούστον, ο όμιλος "Louis Berger" στο Νιου Τζέρσι και η "Parsons Corp." στην Πασαδένα της Καλιφόρνια. Κατά τη "Wall Street Journal", πρόκειται για τη μεγαλύτερη προεπίθεση από την εποχή της ανοικοδόμησης της μεταπολεμικής Γερμανίας και της Ιαπωνίας.

Όπως δήλωσε ο επικεφαλής της USAID, Άντριου Νάτσιος, σε πρώτη φάση θα εκτελεστούν έργα αποκατάστασης του συστήματος υδροδότησης, τουλάχιστον του 50% των "σημαντικών από οικονομική άποψη" γεωργικών και οικικών οχημάτων, μήκους 2.400 χιλμ., λιμένων και νοσοκομείων, χιλιάδες σχολείων και 8.000 κατοικίες, καθώς και η εγκατάσταση 550 γεννητριών σε 60 μέρη. Σύμφωνα με μια έκδοσή, το κόστος της "ανοικοδόμησης" του Ιράκ θα ξεπεράσει τα 900 εκατομμύρια δολάρια, ποσό υπερδιπλάσιο εκείνου που χορηγήθηκε στο Αφγανιστάν για το διάστημα 2003-2004. Αλλά, όμως, οικονομικοί αναλυτές εκτιμούν ότι αυτό το ποσό δεν μπορεί να καλυφθεί παρά ένα μικρό μέρος των αναγκών που θα προκύψουν από τους αμερικανικούς βομβαρδισμούς. Έτσι, υπολογίζουν ότι θα απαιτηθούν πολλά δισεκατομμύρια δολάρια, τα οποία θα πληρωθούν από το κοινόδι των "εκτάκτων πολεμικών δαπανών".

Σημειώνεται ότι η όλη προεπίθεση των σχεδίων "ανοικοδόμησης" του Ιράκ γίνεται στο πλαίσιο του νόμου "πέρα εκτάκτων καταστάσεων" και οι πέντε εταιρείες εφόσον καταθέσει, ή ετοιμάζουν να καταθέσουν τις προφορές τους σε συνθήκες απόλυτης μυστικότητας.

Είναι πράγματι και ουσία αξιοσημείωτο το γεγονός ότι οι πολυεθνικές, επιχειρησικές έδρες, αυτές, εδώ και μήνες, είναι μακριά από το να μοιράζονται τις λέιες που προκύπτει από την επόρμη του ΗΠΑ στο Ιράκ. Χαρακτηριστικό στοιχείο της φύσης του καπιταλιστικού συστήματος, η μετατροπή της ανθρωπίνης δραστηριότητας του θανάτου χιλιάδων ανθρώπων, της καταστροφής σε δεκάτες χερσών. Όσο μεγαλύτερος ο ολέθρος από τις πολυεθνικές επόρμους, τόσο μεγαλύτερα τα κέρδη.

Έτσι, ο πόλεμος εναντίον του Ιράκ γίνεται μέχρι τώρα πεδίο άνθησης κερδών για τις μεγάλες πολυεθνικές βιομηχανίες, τις πετρελειακές εταιρείες που προδίδουν να βάλουν στο χέρι τα τεράστια οφέλητα και τώρα για τις κατασκευαστικές εταιρείες - κολοσσούς.

Και κάτι ακόμη, που δείχνει το βαθύ της διαπλοκής των πολυεθνικών επιχειρήσεων με την κυβέρνηση Μπους: Οι συντάκτες του σχεδίου "ανοικοδόμησης" του Ιράκ, περιλαμβάνει μεταξύ των "ηποτιμητών" εταιρειών την "Halliburton Co. Kellogg Brown Root", της οποίας ανέπτυξε το στέλεχος ήτος ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, Νικ Τσάουτ, μέχρι την εκλογή του...

Προκατα, μάλιστα, το υπογεγραμμένο Άμμαν, των ΗΠΑ είχε εκδώσει ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία η ίδια εταιρεία κέρδισε ήδη συμβόλαιο για εργασίες καταστροφής (αναμενόμενης) πυρκαγιάς σε πετρελαιοπηγές, μετά την εισβολή των αμερικανικών δυνάμεων!

Την ίδια ώρα που οι Αμερικανοί νικούν την ιμπεριαλιστική πόλεμο ενάντια στο λαό του Ιράκ, οι Ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις αποφεύγουν να επέλθουν κατά των δικαιοσύνης της εργατικής τάξης των χωρών τους. Για παράπερα ένταση της "ευελξίας στην εργασία", δηλαδή καθολική κατάργηση του σταθερού ημερησίου εργάσιμου χρόνου (βραδύ, τριπλό, βελή) ανάποδη του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, την οποία παράπερα μείωση των μισθών με σκοπό την άκρατη εκμετάλλευση. Και την ίδια ώρα τα κράτη - μέλη της ΕΕ εμπλέκονται στον πόλεμο, όπως και η Ελλάδα, παράπιτας διευκολύνοντας στους Αμερικανούς, ενώ διεκδικούν τη λεία στην ανασυγκρότηση μετά την καταστροφή, δηλαδή εδαφική και δική τους κυριαρχία, για εκμετάλλευση του λαού του Ιράκ.

Είναι θεμελιώδη γνώρισμα της δικτατορίας του κεφαλαίου, η χωρίς όρια έκφραση και εφαρμογή της βίας στον τόκο πόλεμο ενάντια στην εργατική τάξη. Στην εποχή του μονοπώλου κεφαλαίου, η βία του κεφαλαίου δεν αρκείται στα σύνορα του κράτους του. Ο ιμπεριαλισμός δε γνωρίζει όριο μπροστά στην καταπίεση λαών, σε κράτη και εδαφικές περιφέρειές που τα μονοπώλια έχουν συμφέροντα. Η ιστορία της εποχής του ιμπεριαλισμού, είναι ιστορία κατάκτησης και υποδούλωσης λαών, σύμφωνα της άραξης μιας χώρας, των υποταγμένων επιχειρηματιών, μπροστά στην οδηγία της συσσώρευσης κερδών και κεφαλαίου. Μιας χώρας της χρηματιστικής ολιγαρχίας, που, μπροστά στην επιβολή των τυφλών δυνάμεων της οικονομικής της γνήσιας, του βίαιου ταξικού πόλεμο ενάντια στην εργατική τάξη του κράτους τους, τον μεταφέρουν έξω από τα σύνορά τους με τον πόλεμο ενάντια σε άλλους λαούς. Δεν έχουν κι άλλα δρόμο. Η οικονομική κρίση και η αδύναμη των ενδοιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών δεν μπορεί να βρει σε όφελος των συμφερόντων του κεφαλαίου άλλη διέξοδο, από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο για το κέρδος και μισοπροαγωγικών ηγμένων ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κράτη.

Για τον πόλεμο ενάντια στο λαό του Ιράκ, οι πολιτικοί εκπρόσωποι της ολιγαρχίας έχουν εστιάσει να το κερδοσκοπικό ψευδή προπαγάνδα υπέρ της ειρήνης, τη στιγμή που εμπλέκονται ο αυτόν στο όνομα των λεγόμενων συμβατικών υπογενομένων. Και όταν αποκλείονται, κερδοσκοπούν στη βία της ιδεολογικοπολιτικής χειραγώγησης, επιδικασίας, να όχι τη στήριξη υπέρ της πολιτικής, τουλάχιστον στην αρχική της από το λαό, στο όνομα της "αυθαί-

Η εργατική τάξη μπροστά στον πόλεμο

ας της χώρας". Ο υπουργός Αμυνας είπε στη Βουλή κατά τη συζήτηση της Επίκαιρης Ερώτησης για τη συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο:

"Η επέμβαση των Αμερικανών στο Ιράκ αλλάζει τους όρους και τις συνθήκες ασφαλείας της χώρας. Πρέπει όλα μας, όλες οι πολιτικές δυνάμεις, να πολιτευτούμε με υπευθυνότητα και ψυχραιμία, να μην προαγκιστρουμε σε ατενιδιές εντάσεις και θηλοσείες, ώστε πολλά διαβεβαιώματα από αυτήν την επέμβαση. Αυτή η επέμβαση θα λειτουργήσει αρνητικά σε ό,τι αφορά την εθνική ασφαλεία της χώρας μακροχρόνια. Υπάρχουν κάποια κίνδυνος και θα πρέπει να τους στοχαστούμε με μεγάλη υπευθυνότητα. Παράλληλα, λοιπόν, να υπάρχει μια αναστολή σε άκρατη θέση με αναστολή ακραίων κινήσεων, οι οποίες δε συμφέρουν την Ελλάδα".

Στατιστική η αντιιμπεριαλιστική αποσταθεροποιητική κοινοποίηση που απαιτούν την έδρα της Ελλάδας από τον πόλεμο, γιατί κινδυνεύει η ασφαλεία της χώρας! Καλύτερα με την ιμπεριαλιστική ερήνη που εξασφαλίζεται με συμ-

τοχή στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Αυτό είναι με τον πιο ξεπερισμένο τρόπο ο υπουργός. Κάλουν σε "τάξη ειρήνη", για υποστήριξη της εργατικής τάξης και όλου του λαού στη στήριξη της συμμετοχής στον πόλεμο, σε συνδυασμό με την επίθεση στα εργατικά δικαιώματα. Και η μια επίθεση και η άλλη, στόχο έχουν να βερ-

την καταστροφή και την αναοργήση του Ιράκ. Μην ξεχνάμε ότι στην Ελλάδα υπάρχουν και κατασκευαστές εταιρείες, και τοιςνείσοιμοι, και πάλι από όλα το εφοροπληκτικό κεφάλαιο. Η δεύτερη με την οποία μεγαλύτερη ένταση της εκμετάλλευσης.

Η εργατική τάξη, με την πο-

Καλούν σε «ταξική ειρήνη», για υποστήριξη της εργατικής τάξης και όλου του λαού στη στήριξη της συμμετοχής στον πόλεμο, σε συνδυασμό με την επίθεση στα εργατικά δικαιώματα. Και η μία επίθεση και η άλλη, στόχο έχουν να βερ-

υων το κεφάλαιο. Η πρώτη είναι τμήματα του κεφαλαίου της Ελλάδας, εφοροπληκτικές, εταιρείες πετρελαιοβιομηχανιών, μέσα στον πόλεμο, υπερκέρδη από τον εξοπλισμό με τα όπλα της αποσταθεροποίησης. Μα, προσδοκώ και από

την καταστροφή και την αναοργήση του Ιράκ. Μην ξεχνάμε ότι στην Ελλάδα υπάρχουν και κατασκευαστές εταιρείες, και τοιςνείσοιμοι, και πάλι από όλα το εφοροπληκτικό κεφάλαιο. Η δεύτερη με την οποία μεγαλύτερη ένταση της εκμετάλλευσης.

Η εργατική τάξη, με την πο-

Καλούν σε «ταξική ειρήνη», για υποστήριξη της εργατικής τάξης και όλου του λαού στη στήριξη της συμμετοχής στον πόλεμο, σε συνδυασμό με την επίθεση στα εργατικά δικαιώματα. Και η μία επίθεση και η άλλη, στόχο έχουν να βερ-

υων το κεφάλαιο. Η πρώτη είναι τμήματα του κεφαλαίου της Ελλάδας, εφοροπληκτικές, εταιρείες πετρελαιοβιομηχανιών, μέσα στον πόλεμο, υπερκέρδη από τον εξοπλισμό με τα όπλα της αποσταθεροποίησης. Μα, προσδοκώ και από

πολεμικό κίνημα ως εμποροπληκτική του, πάνω στο στόχο "έξω η Ελλάδα από τον πόλεμο", το μόνο στόχο που υπηρετεί το "όχι στον πόλεμο", αφού βάσει επιβολής στη διεξαγωγή του, αφαιρώντας-ε, ο σύμμαχο των ιμπεριαλιστών, με το να απαιτεί άρνηση, απελαθιά στις "ουραβιστικές υποχρεώσεις". Σε συνδυασμό με τον αγώνα για τα εργατικά δικαιώματα, όπως Πάρο, δημόσια υποστηρίχτη Κοινωνική Ασφάλιση, αύξηση μισθών και καλύτερη όλων των ανήλικων αναγκών της εργατικής οικογένειας. Είναι διπλό καθήκον, γιατί διεκδικώντας η εργατική τάξη τους δικούς της στόχους πόλης, κέρνο στα συμφέροντα της πλουτοκρατίας, σε συνδυασμό με την αντιιμπεριαλιστική δράση, υπερσπύεται η ίδια τον εαυτό της από την καθολική επέμβαση που όδετα από το κεφάλαιο, τόσο με τον πόλεμο όσο και με τις αντερπτικές αναταραχές των δικαιοσύνης των. Αλλά εκπλήρωσε και το διεθνιστικό χρέος απέναντι στο λαό του Ιράκ.

Ο πόλεμος δεν είναι μόνο η φρίκη του θανάτου. Δεν είναι μόνο οι υλικές καταστρο-

φές, δεν είναι μόνον οι βλάβες ανάμεστέρας πλήθους που αφήνουν στους ευπολέμους λαούς, και σ' αυτούς που διεξάγουν δικαιο πόλεμο, και σε κένους των οποίων η άρχουσα τάξη διεξάγει τον δικό ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Μαζί με όλα αυτά, ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είναι το πιο βίαιο μέσο στην ιστορία για τη χωρίς όρια εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, για το χτύπημα της ταξικής πόλης. Τον πόλεμο δεν μπορεί να το διεξάγει το κεφάλαιο χωρίς τους λαούς, να σφραγίζει, ενάντια στους λαούς.

Η εργατική τάξη με τον αγώνα της μπροστά στην κτήλη και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, οργανώνει, μαζί με ' άλλα λαϊκά στρώματα, το δικό της κοινωνικοπολιτικό αγώνα. Και ο συνολικός εργατής πρέπει να δρουν αποφασιστικά μέσα σ' αυτόν τον αγώνα, για να πάρουν σέρνα και στο η προοπτική του αντιιμπεριαλιστικού αντιμονοπώλου δημοκρατικού μετώπου πόλης για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για τη λαϊκή εξουσία, το σοσιαλισμό. Αυτή την κατεύθυνση δράσης απαιτούν οι συνθήκες.